

Oroszházi HARANGSZÓ

XXX. évfolyam · 1. szám · 2023. húsvét

Ez az a nap, amelyet az Úr elrendelt

A hogyan a böjt lassan elhalványul és belépünk a nagyheti események forrágatagába, hirtelen tör ránk nagypéntek és a kereszt. Néhány nap alatt teljesen megfordul velünk a világ. A hullámvölgyből felmászunk egészen a legmagasabb hegy tetejéig, hogy húsvét napján egy pillanatra elgondolkodjunk az ünnep jelentőségén és azon, hogy mit jelent számunkra az, hogy mi keresztyének lehetünk. Ehhez a 118. zoltár gyönyörű és erőteljes üzenetet ad, amely különösen fontos az évnek ebben az időszakában.

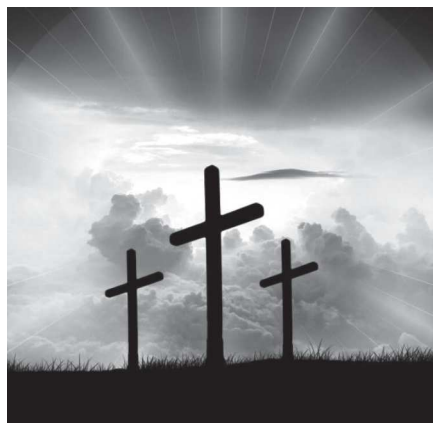
Képzelnék el egy kertészt, aki hónapokig művelte kertjét, gondosan ültette, öntözte és ápolta növényeit. Végül sok kemény munka és türelem után eljön a nap, amikor az élet utat tör magának: a kert először csak kiszökdül, majd teljes virágzásba borul. A kertész hátralép és álmélkodva csodálja a virágok szépségét, a vibráló színeket, amelyek körülveszik. Ezt az érzést kell éreznünk, amikor a húsvétot ünnepeljük: az ámulat és a csodálkozás érzését Isten irántunk való szeretetének hihetetlen szépségén.

A zoltár így kezdődik: „Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!” Ez olyan, mint amikor a kertész hálát ad Istennek kertje szépségéért. Nekünk is hálát kell adnunk azokért az áldásokért, amelyekkel Isten megajándékozott minket. Húsvét ünnepén Isten irántunk érzett szeretetének végső kifejeződésére emlékezünk: egyszülött Fiának, Jézus Krisztusnak a kereszten való feláldozására.

A zoltár így folytatódik: „Velem van az Úr, nem félek, ember mit árthat nekem?”

Ez olyan, mint amikor a kertész biztonságban érzi magát a kertjében, mert tudja, hogy semmi sem árthat neki. Miközben szembenézünk az élet kihívásaival és nehézségeivel, vigasztalódhatunk azzal a tudattal, hogy Isten mindig velünk van. Nem kell félnünk, mert semmi sem választhat el minket az ő szeretetétől.

A zoltáros ezután kijelenti: „Jobb az Úrnál keresni oltalmat, mint emberben bízni.” Ez olyan, mintha a kertész tudná, hogy bár a munka nagy részét ő végezte,

végső soron Isten az, aki miatt a kert növekedett és virágzik. Ezek a szavak húsvét ünnepén Isten hihetetlen hatalmára és szeretetére emlékeztetnek bennünket. Mert ő volt az, aki Jézus Krisztusban a feltámadás által képes volt legyőzni magát a halált, az elmúlást.

Végül a zoltár – többek között – ezekkel a szavakkal zárul: „Ez az a nap, amelyet az Úr elrendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen!” Olyan ez, mint amikor a kertész áll a kertjében, örömet és hálát érezve az őt kö-

rülvevő szépségéért. Ahogyan a húsvétot ünnepeljük, nekünk is örülnünk és vigadoznunk kell ennek a napnak, amelyet az Úr rendelt. Mert ez az a nap, amikor az élet győzelmét ünnepeljük a halál felett, a reményét a kétségbeesés felett, és a szeretetét a gyűlölet felett. Ez egy olyan nap, amikor emlékeztetnek bennünket Isten szeretetének hihetetlen erejére, és az értünk hozott hihetetlen áldozatra.

Lutheránusként a húsvéti ünnepkör különleges helyet foglal el a szívünkben. Ez az az időszak, amikor közösségként összegyűlünk, hogy megünnepeljük Jézus Krisztus feltámadását, és hálát adjunk azért a hihetetlen szeretetért és kegyelemért, amelyet Isten mutatott nekünk Jézus kereszthalála által. Ez az az időszak, amikor emlékezhetünk saját halandóságunkra és az örök élet hihetetlen ajándékára, melyet a Jézus Krisztusba vetett hit által kaptunk.

Amikor idén a húsvétot ünnepeljük, szánjunk időt arra, hogy elgondolkodjunk a 118. zoltár üzenetén, és adjunk hálát Isten hihetetlen szeretetéért! Jöjjünk össze közösségként, hogy örüljünk és örvendezzünk ezen a napon, amelyet az Úr szerzett. És mindig emlékezzünk arra, hogy bármilyen kihívással is nézünk szembe az életben, menedéket találhatunk az Úrnak, és bízhatunk abban, hogy szeretete átsegít bennünket. Ahogyan a kertész is bízhat abban, hogy Isten gondoskodik a kertjéről, mert ő adja a növekedést, ő adja, hogy az élet mindig utat törjön magának a közöny tengerében. „Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!”

FELEGYI-NÉMETH MIHÁLY

Mindenkinek áldott feltámadási ünnepet kíván az Oroszházi Evangélikus Egyházközség!

Orosházi evangélikus segédlelkészek 1898–1902

A fenti időszakban hatalmas változások köszöntöttek be az Orosházi Evangélikus Egyházközség életében. Az elhunyt jeles lelkész, Harsányi Sándor (1832–1900) helyére a fiatal, energikus, jól képzett Kovács Andort (1866–1946) választották Veres József (1851–1913) esperes-lelkész, országgyűlési képviselő mellé. Ugyanakkor a megnövekedett feladatokra tekintettel, a gyülekezet történetében először harmadik lelkészi állást hirdettek, amit a már Orosházán segédlelkészként szolgáló Hajts Bálint (1875–1952) foglalhatott el. Kik voltak ebben az időben az orosházi evangélikus segédlelkészek?

• Algöver Andor (1873–1955)

Az 1898. augusztus 6-ai egyháztanácsai ülésen Veres József esperes bejelentette azt, hogy a hó végén Majerik Győző eltávozik, ezért „oldala mellé” Algöver Andor rákospalotai segédlelkészt hívta meg, akit szeptember 10-én mutatott be. A jegyzőkönyvekből azt is megtudjuk, hogy az új segédlelkész mindössze három hónapot töltött Orosházán, december elején már nem szolgált itt.

Algöver Andor a Hont vármegyei Podluzsánpusztán született, ahol apja mérnök volt. Középiskolai tanulmányait az aszódi, a besztercebányai és a pozsonyi evangélikus gimnáziumokban folytatta, Rimaszombatban érettségizett. Eperjesen és Rostockban végezte az evangélikus teológiát. Orosházán esperesi segédlelkészként 20 keresztelese volt, emellett a polgári iskolában hitoktatott. Ezután a pesti magyar evangélikus egyház segédlelkésze és 1900-tól vallástanára. Beiratkozott a Budapesti Tudományegyetemre, ahol filozófia szakon tanult; tudományos munkásságának eredményeképpen megszerezte a teológiai tanári címet is. Valláspedagógiai munkássága közismert volt a Magyarországi Evangélikus Egyházban. Több önálló könyvet írt, tudományos és szépirodalmi munkái, művei is megjelentek. Életének 82. évében Budapesten fejezte be földi pályafutását. Temetésén Gyöngyösi Vilmos esperes (egykori orosházi lelkész) hirdette az igét.

• Mendöl Lajos (1875–1926)

1899. szeptember 18-án Veres József esperes bemutatta a maga mellé meghívott Mendöl Lajos káplánt. Ugyanakkor bejelentette, hogy a polgári iskolai hitoktatást Rácz Gyula és Mendöl Lajos segédlelkészek tartják. 1899-ben Mendöl 71, a következő esztendő áprilisának végéig 55 keresztelest végzett.

A Pozsony vármegyei Galántai járásban fekvő Alsószeliben született. Édesapja, Mendöl János a falu evangélikus tanítója volt. Középiskolai tanulmányait Pozsonyban és Sopronban, a teológiát szintén Sopronban és Tübingenben végezte. 1898-ban

mes közgyűlések résztvevője. Nagyszénáson a községi képviselő-testület tagja, a gyermekmenhely egyik alapítója, a borellenőrző bizottság elnöke, a selyemhernyótenyésztés népszerűsítője. 1909 szeptemberétől a szarvasi evangélikus főgimnázium ideiglenesen megválasztott, 1910-től rendes vallástanára. Szarvason a hittan mellett bölcséletet is tanított, az ifjúsági gyámintézet elnöke, számadásvizsgáló, az alumneum (bentlakásos iskola) vezetője volt. Zvarinyi János szarvas-újtemplomi lelkész halála után helyettes lelkésznek kérték fel, majd Zoltán Emil nagyszénási lelkész hadba vonulása után egykori gyülekezetében is ő végezte a szolgálatokat. Életének 51. évében, rövid szenvedés után halt meg. Mint „ékes szavú” szónokra is emlékeztek. Testvéröccse, Mendöl Ernő 1900–1912-ig evangélikus tanító volt Orosházán. Fia, Mendöl Tibor (1905–1966) földrajztudós, geográfus, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia tagja. 1980-ban Nagyszénáson emléktáblát helyeztek el szülőháza, az evangélikus paplak falán.

• Hajts Bálint (1875–1952)

1898. május 1-jén kezdte meg segédlelkési szolgálatát Orosházán, Veres József esperes mellett. A Szepes vármegyei Szepesbélán született. Édesapja, Hajts Pál evangélikus lelkész. Középiskolai tanulmányait Késmárkon és Nyíregyházán végezte, a teológiát Pozsonyban kezdte és a poroszországi Greifswaldban fejezte be. Első állomáshelyén, Iglón szerzett a lelkészi munkában gyakorlatot, majd Mendöl Lajos utódként érkezett Orosházára. Rendszeresen hirdette Isten igéjét, keresztelest (az első esztendőben 90 gyermeket), temetett, látogatta a híveket. A polgári fiúiskola minden osztályában ő tanította az evangélikus hittant. Harsányi Sándor 1900. októberi halála után Veres József egyedül maradt parókus lelkészként. Az időközben megérkezett Kovács Andor mellett a harmadik lelkészi állásra 1902. június 1-jén Hajts Bálintot rendes lelkésszé választották. Napi lelkészi szolgálata mellett a Veres József által Orosházán megjelentetett *Evangélikus Egyház és Iskola*

szentelte lelkésszé Gyurácz Ferenc püspök. 1898–1899-ben Várpalotán vallástanári állást töltött be. Nyolc hónapig tartó orosházi segédlelkészi szolgálata után 1900 májusától a szomszédos Nagyszénás beiktatott lelkésze lett. 1900. július 1-jén felavatták azt a templomot, amit még elődje, Klár Béla vezetésével építettek. Hamarosan megnősült, az orosházi evangélikus templomban vezette oltár elé menyasszonyát, Saláth Ilonát. Napi lelkészi munkája mellett a békési egyházmegye iskolaszékének tagja, az orosházi, majd a szarvas-kondorosi iskolakör elnöke, az egyházkerületi és az egyete-

című lap segédszerkesztőjeként országosan is ismertséget szerzett magának. 1903-ban feleségül vette Veres József lányát, Ilonát, s a következő évben megszületett első gyermekük, szintén Ilona. Ma már nem tudjuk, mi indította arra, hogy ígéretesen induló orosházi szolgálatát feladja és az alig ezer főt számláló gyomai evangélikus gyülekezet lelkésze legyen. Gyomán hét esztendőt töltött el, majd 1912-ben visszatért a Tátra keleti lábánál fekvő Késmárkra. 1913-ban Budapesten látott napvilágot a jeles német teológus, Pfennigsdorf *Krisztus a modern szellemi életben* című könyve Hajts Bálint fordításában. 1937-től a tátraaljai egyházmegye főesperese. A II. világháború után feleségével kivándorolt Münchenbe. 2006-ban egyháztörténeti parkunkban emlékkövet állítottunk tiszteletére.

• **Hamrák Béla (1879–1954)**

1902. augusztus 1-jén foglalta el segédlelkési állását Veres József esperes mellett, de mindössze öt hónapot töltött Oroshá-

Mendöl Lajos

zán. Tösgyökeres selmebányai családból származott, középiskolai tanulmányait szülővárosában végezte, majd a Budapesti Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán tanult, végül a pozsonyi evangélikus

teológiai akadémián szerzett oklevelet. Első állomáshelyén, Orosházán 1902 augusztusától decemberig 61 keresztelest végzett, és a polgári iskolában tanított. Innen a budapesti Deák téri gyülekezet hívta meg másodlelkészenek, de ott sem maradt sokáig, miután egykori iskolája, a selmebányai főgimnázium 1903-ban megválasztotta valóstánárának. Tanított még egyházi éneket és a helyi evangélikus tanítóképzőben gazdaságtant. 1919-ben a csehek elhurcolták, kiutasították az országból. 1920-tól Aszódon sikerült elhelyezkednie. Közel két évtizedig az aszódi evangélikus gimnázium valóstánára volt. 1921-től a gödöllői evangélikus hívek gondozója, számukra sikerült templomot létesíteni. Írásai jelentek meg a selmebányai líceum értesítőiben, a *Világ* és az *Evangélikus Örálló* című lapokban. Aszódon adta vissza lelkét teremtő Urának. A templomban ravatalozták fel, Bogya Géza aszódi, Torda Gyula domonyi lelkész és Kühn Ernő vallástanárral búcsúztatta.

KOSZORÚS OSZKÁR

Ünnepi alkalmak Orosházán

Április 6., nagycsütörtök

– 17 órakor úrvacsorai istentisztelet a gyülekezeti házban.

Április 7., nagypéntek

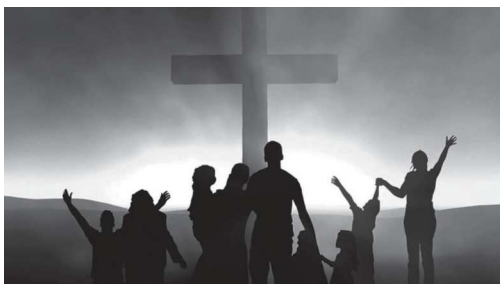
– 10 órakor ökumenikus passiói istentisztelet a római katolikus templomban, a város keresztény felekezeteivel közösen.

Április 9., húsvétvasárnap

– 5 órakor hajnali feltámadási istentisztelet a templomban, utána szeretetvendégség a gyülekezeti házban;
– 10 órakor ünnepi úrvacsorai istentisztelet a templomban.

Április 10., húsvéthétfő

– 10 órakor úrvacsorai istentisztelet a templomban.

Ünnepi alkalmak és tavaszi programok a leánygyülekezetekben

- április 9-én, vasárnap 8.30-kor Szentetornyán húsvéti istentisztelet;
- április 9-én, vasárnap 10 órakor Rákóczi telepen húsvéti istentisztelet a gyermekek számára;
- április 9-én, vasárnap 14 órakor Kardoskúton húsvéti istentisztelet a gyermekek számára, utána úrvacsora;
- május 13-án, szombaton Országos Protestáns Cigánymissziós Találkozó Budapesten a farsori evangélikus templomban;
- május 20-án, szombaton Missziói nap a Déli Evangélikus Egyházkerületben, Soltvadkerten;
- május 21-én, vasárnap 14.20-kor hősök napi ünnepség Kardoskúton.

• **Heti rendszerességgel tervezett alkalmak:**

- vasárnap 8.30-kor istentisztelet Szentetornyán;
- vasárnap 10 órakor istentisztelet Rákóczi telepen;
- pénteken 16 órától ifióra Rákóczi telepen, a gyülekezeti teremben.

• **Kétheti rendszerességgel tervezett alkalmak:**

- vasárnap 14 órakor istentisztelet Kardoskúton.

Az eskető lelkész neve: Székács József

IV. rész

Az Orosházi Harangszó jelenlegi lapszámában *A Pesti Evangyéli Magyar Egyháznak Esketési Anyakönyve* 1837-től kezdődő bejegyzéseiből az 1854 és az 1858 közötti időszakot tekintjük át. Az anyakönyv kézzel írott, magyar nyelvű fejléce a következő:

- Folyószám;
- Esketés helye és ideje;
- A vőlegény neve, jelleme és születéshelye;
- A menyasszony neve, jelleme és születéshelye;
- A tanúk neve és jelleme;
- Az eskető lelkész.

A budapesti Deák téri esketési anyakönyvi bejegyzéseket szöveghűen, dőlt betűvel tesszük közzé. A szereplőkről szóló egyéb adatokat más forrásokból vettük.

Az orosházi születésű evangélikus lelkész, majd püspök Székács József (1809–1876) előtt – többek között – ott állt az oltárnál Haberern Jonatán, Markusovszky Lajos, Argay János. Esküvői tanúként vett részt a szertartáson gróf Teleki Sámuel, gróf Eszterházy József, dr. Balassa János, Jurénak Eduárd, Gönczy Pál, Hunfalvy Pál, Bókay János és mások.

Haberern Jonatán

1854/5. sz. / 1854. ápr. 17-kén. / A vőlegény: Haberern Jonatán, Haberern Pál és Seltenreich Zsuzsanna fia / Származási és lakhely: Felka, Szepes vmegyei születésű, Szarvason lakozó, ág. hitv. ev., 36 éves, nőtelen / A menyasszony: Liedemann Róza, Liedemann Ferencz és Kralovánszky Julia hajadon leánya, Pesti születésű, Pesten Belváros, Borz utca 3. szám alatt lakozó, ág. hitv. ev., 20 éves, hajadon / Tanúk: Szirmay István földbirtokos, Liedemann Frigyes nagykereskedő, helyettesítve Zsigmondy Pál ügyvéd által. / Az eskető lelkész neve: Székács József.

Haberern Jonatán (1818–1880) teológiai tanár, filozófiai író, 1852-től a szarvasi evangélikus főgimnázium tanára, 1854–1858-ig igazgatója, majd a pesti egyesült protestáns teológia tanára. 1867-től a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, 1871-től pesti egyetemi tanár.

Liedemann Ferenc kereskedő, selyem- és szövétárus Pesten.

Liedemann Frigyes (1790–1861) a Pesti Nagykereskedők Testületének alapító tagja.

Zsigmondy Pál (1818–1893) ügyvéd, a Kossuth-bankót kibocsátó Pesti Magyar Kereskedelmi Bank egyik vezetője.

1854/9. sz. / 1854. jún. 17. / A vőlegény: Czettler János orvostudor, Czettler János és Maier Sibylla fia, R.keresztúri születésű, Félégyházán lakozó, ág. hitv. ev., 32 éves, nőtelen / A menyasszony: Kresz Vilma, Kresz Károly és Schwingenschlögel Katalin leánya, Pesti születésű, s itt lakozó, Lipótváros, Fürdő utca 3. szám, róm. kat., 21 éves, hajadon / Tanúk: Birly Flórián kir. tanácsos és orvostudor, Jeszenszky Pál szolgabíró / Az eskető lelkész: Székács József.

Kresz Károly (1802–1877) sebészorvos, a németországi Merseburgból származott.

Birly [Ede] Flórián (1787–1854) orvos, szülész, egyetemi tanár, királyi tanácsos. 1817–1854-ig a szülészeti tanára a Pesti Királyi Tudományegyetemen.

1854/10. sz. / 1854. jún. 21-kén Újlakon, Nyitra vármegyében / A vőlegény: Dráskóczi Dráskóczy Gyula, Draskóczy

Sámuel és Ujházi Clementina fia, földbirtokos, Budamér, Sáros vm. születésű, Harkácson Gömör vármegyében lakozó, ág. hitv. ev., 30 éves, nőtelen / A menyasszony: Királyfi Báro Jeszenák Lujza, B. Jeszenák János és Gyimesi gróf Forgács Aloysia leánya, Ujlak, Nyitra vmegyei születésű, s ugyanott lakozó róm. kat. hitv., 22 éves, hajadon / Tanúk: Széki gróf Teleki Sámuel, Galánthai gróf Eszterházy József, gróf Starhemberg István és Széki gróf Teleki Sándor / Az eskető lelkész: Székács József pesti lelkész / Jegyzet: Mandelk István Assakürthi [Nyitrai esperesség] evang. lelkész megbízásából.

Markusovszky Lajos

Dráskóczy Gyula (1824–1873) földbirtokos, az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc kapitánya. 1865–1868-ig Gömör vármegyét képviselte az országgyűlésben.

Draskóczy Sámuel (1794–1864) megyei alispán, országgyűlési követ, a Tiszai Evangélikus Egyházkerület főfelügyelője.

Báro Jeszenák János (1800–1849) politikus, kormánybiztos, főispán, evangélikus egyházkerületi felügyelő. Az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc vértanúja.

Széki gróf Teleki Sámuel (1819–1882) a főnemesi származású széki gróf Teleki család református ágának sarja. Fia szintén széki gróf Teleki Sámuel (1845–1916) vi-

✎ lágutazó, Afrika-kutató, fotográfus, országgyűlési képviselő.

Galánthai gróf Eszterházy (Esterházy) József (1799–1879) cs. kir. kamarás, földbirtokos. 1865–1878 között az országgyűlés főrendi házának megbízott tagja.

Gróf Starhemberg István (1817–1900) Nógrád vármegyei Köpösd községből származó, jogot végzett nagybirtokos. Az 1848–1849-es forradalom és szabadságharcban ezredtársa és barátja, Görgei Artúr tábornok parancsértisztje a világsi fegyverletételig.

Széki gróf Teleki Sándor (1825–1875) földbirtokos, a család református ágának tagja, Teleki Sámuel (1792–1857) és báró Jeszenák Lujza (1803–1870) fia. 1857-ben vette feleségül unokatestvérét, gróf Teleki Jozefinát (1838–1915), gróf Teleki Domokos leányát. Nem tévesztendő össze az ismertebb széki gróf Teleki Sándor (1821–1892) honvédezredessel, Petőfi Sándor barátjával, aki a szabadságharc bukása után külföldre menekült és csak az 1867-es kiengedés után tért haza.

1854-ben 15 párt eskettek, ebből Székács József 12 párt áldott meg.

1855/11. sz. / 1855. június 23. / A völegény: Markosowszky Lajos, Markusowszky András és Medveczky Zsófia törvényes fia, orvostudor / Csorba, Liptói Szület. Pesten, Lipótv. József tér 10. szám alatt lakozó, ág. hitv. ev., 40 éves, nőtelen. / A menyasszony: Kis Zsófia, Kis Lajos és Mézsáros Mária törvényes leánya, Bécsi születés, Pesten Belváros, Duna utca 3. szám alatt lakozó, róm. kat. hitv., 24 éves, hajadon / Tanuk: Dr. Balassa János orvostanár, a pesti kir. egyetemnél és Várady József udvari tanácsos / Az eskető lelkész: Székács József.

Markusowszky Lajos (1815–1893) orvos, honvédorvos, a modern magyar egészségügyi oktatás egyik megszervezője, az MTA tagja (levelező 1863, tiszteleti 1890).

Dr. Balassa János (1814–1868) sebész, egyetemi tanár, az MTA tiszteleti tagja (1858). 1843-tól haláláig a sebészet nyilvános, rendes tanára a Pesti Királyi Tudományegyetemen. Balassa Pál (1812–1858) orosházi evangélikus lelkész testvéröccse.

Várady József (1800–1883) kancelláriai tanácsos, 1848-ban a Batthyány-kormány fiumei kormánybiztosa. 1849-ben fogságba esett.

1855/15. sz. / 1855. november 17. / A völegény: Waltersdorfer Vilmos, Walters-

dorfer Pál és Jurenák Katalin törvényes fia, Modori születésű, Pesten, Országút 11. szám alatt lakozó ág. hitv. ev. 29 éves, nőtelen / A menyasszony: Jurenák Ludovika Anna, Jurenák Pál és Weisz Borbálya törvényes leánya, Pesti születésű, Pesten, Országút 11. szám alatt lakozó ág. hitv. ev., 22 éves, hajadon / Tanuk: Jurenák Eduárd birtokos és Jurenák József birtokos / Eskető lelkész: Székács J. / Jegyzet: Legfőbb felmentés a rokonság 2. foka alól.

Waltersdorfer Vilmos (1824–1894) sörgyári igazgató.

Jurenák Pál (1796–1876) vaskereskedés tulajdonosa. 1827-ben költözött Pestre.

Jurenák Eduárd (1813–1884) Szentest polgármestere, az Alföld egyik leggazdagabb birtokosa.

Jurenák József (1809–1857) pozsonyi születésű pesti gyógyszerész, 1840-ben sztearingyertyagyárat alapított. 1841-ben a Magyar Természettudományi Társulat alapító tagja. Az 1850-es évek közepén visszaköltözött Pozsonyba.

1855/16. sz. / 1855. november 24. / A völegény: Sztankó Soma, Sztankó Dániel és Neubauer Anna törvényes fia, birtokos / Eperjesi születésű, Kóly, Bihar megyében lakozó, ág. hitv. ev., 41 éves, nőtelen / A menyasszony: Csaplitzky Erzsébet, Csaplitzky Pál és Muránszky Judit törvényes leánya / Fóth, Pest megyei szül., Pesten Újvilág utca 14. sz. alatt lakozó, róm. kat., 24 éves, hajadon / Tanuk: Károlyi István hites ügyvéd és Göntzy Pál nevelőintézet tulajdonos Pesten. / Az eskető lelkész: Székács József. / Jegyzet: Szinai István kólyi reform. lelkész megbízásából.

Sztankó Soma (1814–1896) 1848-ban az Országos Nemzetőri Haditanács titkára.

Jesenák János

A szabadságharc bukása után várfogságra ítélik. Később földbérllő, majd Pesten gimnáziumi tanár. 1869-től őrnagy a Magyar Királyi Honvédségnél, 1871-től alezredes.

Károlyi István (1794–1863) ügyvéd, 1847–1848-ban magyar országgyűlési követ, Pest város képviselője, több vármegye táblabírája, a Trattner–Károlyi nyomda tulajdonosa, író.

Balassa János

Göntzy (Gönczy) Pál (1817–1892) pedagógus, a vallás–közoktatásügyi minisztérium államtitkára, a Főrendiház tagja, a magyar népoktatásügy kiemelkedő képviselője, az MTA levelező tagja (1858).

1855/18. sz. / 1855. dec. 26. / A völegény: Argay János / Argay Pál és Poloni Judit törvényes fia. Tanár a pesti evangélikumi gimnáziumban / Orosházi születésű, Pesten Belváros, Nagyhid utca 7. szám alatt lakozó, 35 éves, nőtelen. A menyasszony: Klobusiczky Anna, néhai Stefnayák Ferencz hites ügyvéd és jószágigazgató özvegye, földbérllő. Máriaháza pestmegyei puszta lakozó, jelenleg Pesten időző, róm. kat. hitv., 35 éves, özvegy / Tanuk: Hunfalvy Pál iskolai igazgató és akadémiai tag, Kéler Sándor hites ügyvéd / Eskető lelkész: Székács József / Jegyzet: A menyasszony lelkésze által elbocsáttatott.

Argay János (1820–1864) orosházi születésű, pesti evangélikus gimnáziumi tanár.

Hunfalvy Pál (1810–1891) jogász, etnológus, nyelvész, az 1848–1849-es forradalom és szabadságharc idején parlamenti képviselő. Az MTA tagja.

Kéler Sándor (1809–1867) ügyvéd. Családi sírboltja a Kerepesi temetőben van.

1855-ben 18 házasságkötés volt. Ebből Székács József 16, Czékus István 1, Török Pál 1 szolgálatot végzett.

Orosházi evangélikusok

dr. Kocsondi Németh Lajos

Dr. Kocsondi Németh Lajos okleveles mezőgazda (Orosháza 1912–1995) kiváló szellemi képességekkel rendelkező, gyermekkori sérülésből adódóan nehéz mozgású ember volt. A történelem iránt mélyen érdeklődött, következetesen konzervatív szemlélettel figyelte a világ eseményeit. Szépen zongorázott. Családját, rokonait és ismerőseit szerette és tisztelte.

Édesatyja (az Attya) Kocsondi Németh Lajos (1886. december 3.–1950. február 7.) Kocsondi Németh Mihály és Kerekes Susa 11. gyermekeként monori birtokával (Tanya 438) kilenctagú családot eltartó gazda, a monori gazdakör választmányi tagja.

Édesanyja (a Mama) Dénes Katalin (1893. január 12.–1982.) Dénes István gazdálkodó lánya, és anyakönyv szerint Dénes Sándor tanító leszármazottja. A házuk, ahol 1950-ben én is születtem, 1837-ben épült, és Orosháza 1841-es térképére már fel volt rajzolva. Megosztott, idegen tulajdonban, kissé átalakítva, de jó állapotban ma is áll a Kossuth és a Töhötöm utca sarkán.

Testvéröccse, István (1914. október 25.–1946.) szintén gazdálkodott, s a családi birtokot ő vihette volna tovább, de szovjet hadifogolytáborban életét vesztette. Bevonulásáig állami ellenőrzés alatt álló, „sárga magyar” fajtát tenyésztő baromfitelepet üzemeltetett Monoron. Az ő fia, István (1944. október 5.) mezőgazdász lett. Testvérhúga, Katalin (Kató, 1917. július 31.–1979. június 12.) 1939-ben Szabó Antal Mihály ifjú gazdával kötött házasságot. A világháború és a hadifogság után va-

gyonukat elvesztették, azt követően fizikai munkával keresték meg kenyerüket. Két gyermekük született (1941-ben Mihály Lajos, 1950-ben István Lajos) és tőlük 3–3 unokájuk, illetve 4–7 dédunokájuk.

A Kocsondi családnév, amely az anyakönyv szerint Orosházán 1746-ban Kocsondi, 1784-ben Kotsondy formában van

Kocsondi Németh Lajos

jelen, és a Németh, valamint így együtt a Kocsondi Németh is gyakorivá lett a letelepedettek utódai között. Az ide vezető vándorútra visszatekintve Zombán az 1741-es összeírásban még szerepelt Kocsondi család neve, de az 1752-esben már nem.

Lajos – testvéreihez hasonlóan – az 1878-ban alapított orosházi mezőgazdasági irányú felső népiskolát (polgárit) végezte

el. A József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen okleveles mezőgazda képesítést szerzett. A Magyar Tudományos Akadémia III. osztályban tanulmányi elismerésben részesítette, és Kaán Károly *Természetvédelem és természeti emlékek* című művével jutalmazta. Ebben az időszakban a kar dékánja Szabó Zoltán volt, a mezőgazdasági növénytan nyilvános rendes tanára, a hazai örökléstan első jelentős kutatója. Az 1937/1938-as tanévben doktorált summa cum laude (Okl. sz. 47). Bírálói *A baromfitartás üzemi szerepe és jövedelmezősége a kisgazdaságokban* című értekezését doktori szigorlat alapjául elfogadásra javasolták, és ez – azonos címmel – nyomtatásban is megjelent. Az *Orosháza története és néprajza* (1965) monográfia is hivatkozik rá mint számos helyi adatot tartalmazó műre.

Mosonmagyaróváron lett pályakezdő, ahol nagy lendülettel látott munkához. Sok elfoglaltsága volt, sokan megismerték és megszerették. Élete végéig meggyőződése volt, hogy a genetika és a nemesítés nagy jövő előtt áll. Beszéd- és mozgásbeli nehézségei miatt azonban elhagyta a gazdasági akadémiai pályát. Szakmai érdeklődése fokozatosan a pénz- és földügyekre irányult.

1939 tavaszán Magyaróvárról Párkányba, majd Nagykállóba utazott. Észak-Erdély visszacsatolását követően Besztercén helyezkedett el magyar királyi pénzügyi fogalmazóként. 1943. augusztus 21-én kötött házasságot a csanyteleki születésű Trombitás Piroskával az orosházi evangélikus templomban.

Erdély ismételt elvesztése után Berety-

1856/2. sz. / 1856. jan. 28. / *A völgyény: Romlaky Ede, Romlaky Mátyás és Parvi Zsuzsanna törvényes fia, ügyvéd / Eperjesi születésű, itt Lipótváros, Kétsas utca 18. szám alatt lakozó, ág. hitv. ev., 34 éves, nőtelen. A menyasszony: Machó Paulina, Machó Vincze és ? Magdolna törvényes leánya / Pesti születésű, itt Lipótváros, Fő út 15. szám alatt lakozó róm. kat., 19 éves, hajadon. / Tanuk Bókay János orvos-tudor és Baldy Eduárd zongoramester. /*

Eskető lelkész: Székács József. / Jegyzet: A menyasszony lelkésze által elbocsátatott.

Romlaky (Rombauer) Ede felső-magyarországi ügyvéd, költő. A família jeles tagja a löcsei születésű Rombauer János (1782–1849) festő, aki jellemzően Szentpéterváron működött. Eperjesen halt meg.

Bókay János (1822–1884) orvos, szemész, sebész, gyermekgyógyász, egyetemi tanár. A korszerű magyar gyermekorvoslás megeremelője.

1856-ban 16 esküvő volt, Székács József eskette ezeket a párokat.

1857-ben 16 esküvő volt, Székács József esketett 9, Podhradzky János 1, Lang Mihály 4, Bauhofer István 2 párt.

1858-ban 13 pár kötött házasságot. Székács esketett 11, Tornoyos Pál 1, Rajkó Pál 1 párt. – Ismert emberek nem voltak közöttük.

KOSZORÚS OSZKÁR
helytörténész

tyóújfaluban kezdett új életet. Végül Nyíregyházán telepedett le, ahol felesége iker-nővérenek családja is élt. Földhivatali tisztviselő lett, és onnan vonult nyugdíjba. Valójában a külszolgálatot szerette, s nem egy levelében írt Szabolcs és főleg Szatmár természeti szépségeiről, ott szerzett vidéki tapasztalatairól. Követte és jól ismerte a gaz-

dálkodást szabályozó rendeleteket. Szüleit rendszeresen értesítette a változásokról, a gazdálkodókat érintő újabb és újabb kötelezettségek, leginkább a beszolgáltatások vonatkozásában. Özvegy édesanyját rendszeres havi összeggel támogatta, és így közvetve unokaöcseit is segítette felnevelni. Boldogulásukat figyelemmel kísérte, rend-

szerezen vendégül látta, sőt látogatta őket. A történelmi Kisgazda és Polgári Párttal rokonszenvezett. Élete végéig a Magyar Nemzet rendszeres újságolvasójaként, rádióhallgatóként, majd tévénézőként tisztában volt hazánk és a világ sorsával.

1973-ban, nyugdíjas éveire feleségével együtt hazaköltözött Orosházára, az ősi szülői házba. Kifizették a nem csekély összegű „lelépést” a házrész két évtizeden keresztül havi 36 forintért használó lakóknak. Rendszeressé tette az egyébként soha meg nem szakadt kapcsolatot a közeli és távoli rokonsággal, a régi gazdákkal, ismerősökkel, úgymint a Sülékkal, Göndösökkel, dr. Dénes Istvánnal, dr. Darók Józseffel, dr. Nagy Gyulával.

Egész életében rendszeres templomba járó, az evangélikus egyházat támogató hívő volt. Otthon baromfit tartott, a kárpótlás során visszanyert földjét haszonbérletben műveltette. Miután megözvegyült, összekapaszkodott a hasonló sorsa jutott gyermekkori barátjával, a kiváló méhész Tompa Sándorral, aki ráadásul a hadifogságban odaveszett István öccsével egy napon született, és mindketten Erdélyben találtak maguknak feleséget.

Konfirmandusok Benkő István igazgatólelkésszel.

Felső sorban balról a nyegyedik a cikk szerzője, Szabó István (Orosháza, 1963)

dr. SZABÓ ISTVÁN

**ADY ENDRE:
Volt egy Jézus**

Szent elgondolás: volt egy Jézus,
Ki Krisztus volt és lehetett
És szerette az embereket.

Ő mondta: fegyvert a fegyverrel
Győzni s legyőzni nem szabad:
Jézus volt, Krisztus: legigazabb.

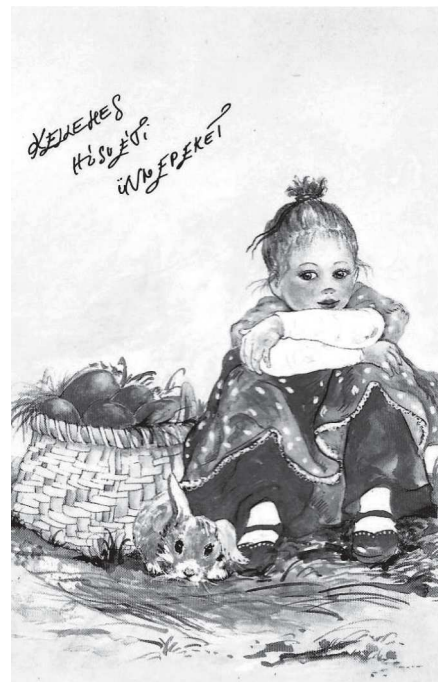
Az emberek úgy elrosszultak
(Hiszen nem voltak soha jók):
Most Krisztus-hitünket csúfolók.

Pedig ma is élhet. Föltámadt,
Ki Krisztus és nagyon nagy úr,
De él másképpen és igazul.

Járj köztünk, drága Isten-Ember,
Tavas van, nőnek a gazok
S kevesek az igaz igazok.

Úgy látlak, ahogy kigondoltak:
Egy kicsit véres a szived,
De én-szívem egészen tied.

**Húsvéti hangulat
régí képeslapokon**

Kosztoris Oszkár gyűjteményéből

Veszteg Antal gyűjteményéből

Régi húsvétolásaink

Hétköznapjaink és ünnepnapjaink felett egyformán múlik az idő. Amikor e sorokat írom, a tavasz bontogatja szirmai, a korai virágok megpróbálják jó illatúvá varázsolni napjainkat. Húsvétig már nincs sok idő. Arra azonban elég, hogy a keresztyénség egyik legnagyobb ünnepéről, Jézus feltámadásának emléknapjáról – mely az egyházi év mozgó ünnepeinek is középpontja – megemlékezzünk.

Az emberiség távolabbi történelmében húsvét eredetileg a nomád pásztorkodással foglalkozó törzsek tavaszi ünnepe volt, amely a fiatal állatok feláldozásával járt együtt (bárány ünnepe). Az áldozati húsvéti bárány húsát az ünnep alkalmával elfogyasztották.

Tanítványai körében Jézus is ezt tette az utolsó vacsorán [Mt 26,17]: „*A' pogátság in-nepnek pedig első napján menének a tanítványok Jézushoz, ezt mondván néki: Hol akarod hogy megkészítsük néked ételedre a Húsvétibárányt?*” (Károli-biblia, 1866)

A húsvét ünnepéhez sok hagyomány kötődik. Függetlenül attól, hogy ma megtartjuk-e ezeket vagy sem.

A múlt idők kutatójaként régi húsvéti ünnepeink helybéli írásos nyomait is kerestem. Rövid úton kiderült, hogy Orosháza jeles húsvéti napjairól 140 év távolából maradhettek fenn számunkra hozzáférhető hírek, annak köszönhetően, hogy 1882-től volt hozzá újságunk, az Orosházi Újság, mely tartalmára nézve „társadalmi, ismeretterjesztő és közgazdasági hetilapnak” hirdette magát. Ez vasárnaponként jelent meg, amikor a legtöbb olvasóra számíthatott. Ma már a lap szerkesztőségének címe is helytörténeti értékkel bír: „*Szerkesztő – s kiadóhivatal: Orosházán, (nagy-utza, Hof-fer János háza).*” Nemkülönbön fontos adat számunkra, hogy 1882-től, 1885-ig Veres József (1851–1913) evangélikus lelkész az újság főmunkatársa volt.

Az alábbiakban a lap I. évfolyamában megjelent, a kor szellemét és újságírói stílusát is magán viselő húsvéti megemlékezésből idézünk: „*A Krisztus feltámadásának emlékeztetére ül ma ünnepet az egész keresztyén világ. A győzelemnek, diadalnak öröm ünnepe a húsvét. Az élet fejedelme meggyőzte a halált, megdicsőülve feltámadott, hogy éljen mindvégig az emberiség örök üdvére. [...]*

Krisztus tanítása, szelleme által öltött nemes isteni formát az emberiség. Ez az a diadal, miért húsvét napján örömmünnepet ültünk. Adja az ég, hogy olvasóink a Krisztus szelleme által vezéreltetve, boldogan ünnepelesek meg a keresztyénség lelki diadalának e nagy napját!”

A következő, 1883. évi húsvét valóságos ritkaságszámba ment, mivel március 25-ére esett. Az Orosházi Újság jóvoltából azt is megtudhatjuk, hogy a korai dátum miatt a húsvét nem éppen kellemes idővel köszöntött be, mivel az ünnep első napjának délutánján ugyancsak sűrűn hullottak a hópelyhek.

A szerző gyűjteményéből

A korabeli olvasó a húsvétról szóló visszaemlékezések sorában nem csak emelkedett hangú húsvéti megemlékezéssel találta szembe magát: „*A hideg idő egyáltalán nem gátolta a legényeket a szokásos locsolódás végre-hajtásában. – Tekintve, hogy nálunk a lányokat kúthoz viszik ki s ott a vödörből locsolják – e kellemetlen hűvös időben ez bátran elmaradhatott volna.*”

A lélekemelő megemlékezések mellett az ünnepeket beárnyékoló eseményekről is kénytelen volt hírt adni az újság ügyeletes tollvivője: „*Locsolódtak tehát és pedig nem csak külsőleg, de belsőleg is, mert annyi részeg subanczot rég lehetett látni Orosházán, mint éppen húsvét másnapján. Kik széles kedvök-*

ben ordítottak az utcákon, mindaddig, míg egy két garázdát a csendőrség meg nem fenytett közülük.” Ami a hagyományokról szóló beszámolóit illeti, az számunkra sem érdektelen, mivel megtudhatjuk belőle azt, hogy 140 év előtt Orosházán még divatban volt húsvétkor a lányokat kúthoz vinni a locsolódáshoz.

És folytathatnánk még a sort a korabeli húsvétok vasárnapján, vagy a húsvét utáni vasárnapokon megjelent Orosházi Újságban leközölt megemlékezésekkel, de számomra az 1886. április 15-ei húsvét vasárnapján, anonim szerző tollából megjelent lélekközelit emléksorok kínálják a befejezést: „*Én nem tudom, hogy vajjon úgy érez-e más, mint én amidőn egy nagy ünnep küszöbén állunk, de annyi bizonyos, hogy ekkor mintha csak sejteném, hogy közelebb áll hozzám az Isten. Amidőn az ünnepi előtti est alkonyán megkondulnak a nagy napot hirdető harangok, egy kimondhatatlan magasztos érzelem támad szívemben, úgy képzelem ekkor, mintha az ég nyiladoznék meg s lelki szemeim látni vélik azon boldog, dicső mennyországot, melyet a világ Megváltója az igazaknak ígért.*”

E sorok írója pedig száznegyven év távlatából azt próbálja felidézni, amint húsvét napján eleink, a jó orosházaiak a templomból lelkileg feltarisznyálva megtérnek egyszerű hajlékaikba, és megpróbálnak együtt lenni önmagukkal, és reménykedni az isteni gondviselésben.

E sorokkal kíván áldott húsvéti ünnepeket az olvasóknak:

VERASZTÓ ANTAL

Balogh Örsé húsvéti ihletésű verse

Egyik kezemben nappal
Másik kezemben éjszaka
tarts velem a Golgota felé
oda viszem mindazt, amit
magamból keresztre feszítettem

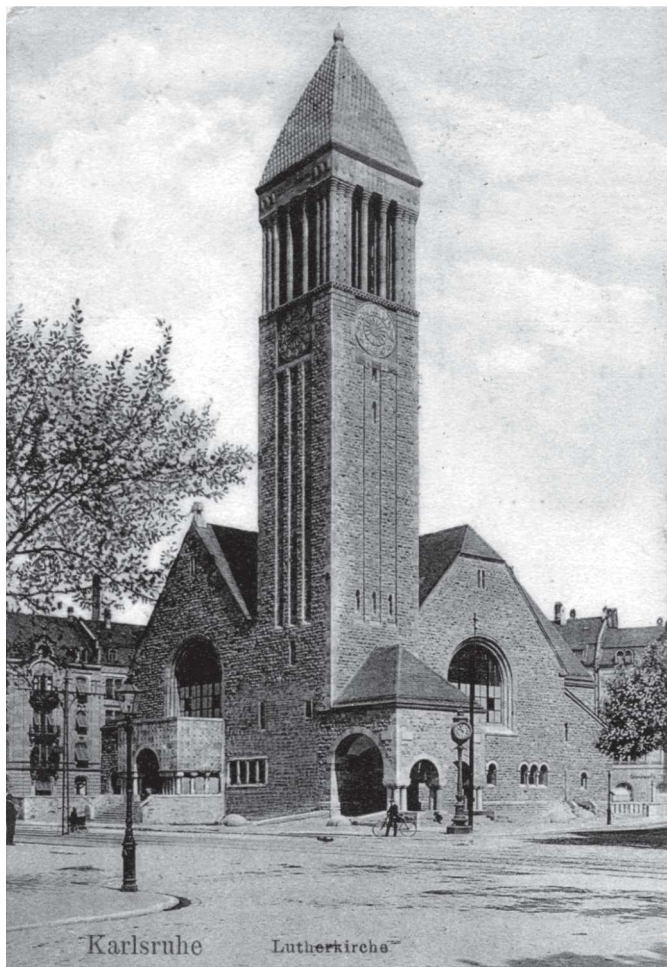
E címmel egy sorozatot indítottunk. Várjuk mindazok jelentkezését, akie egy-egy régóta őrzött fotójukat szívesen közzétennék lapunkban. Olyan, a 19. és 20. században készült fényképekre gondolunk, melyek evangélikus egyházakhoz vagy a leányegyházakhoz kapcsolódnak. Lehetnek régi orosházi evangélikus iskolai fotók, konfirmációról, es-

Fotóalbum

küvőről, temetésről készített felvételek. Ábrázolhatják templomunkat, egykori iskoláinkat, egyházi épületeinket. Örül-nénk annak is, ha eddig ismeretlen képeket kapnánk régi egyházi alkalmaink-

ról, lelkészeinkről, tanítóinkról és más tisztségviselőinkről. Fontos annak pontosítása, hogy kit vagy mit ábrázol a beadott felvétel, hol és mikor készült. Fel-tüntetjük a fotó tulajdonosának nevét is, és (ha tudjuk) a fotográfusét.

Kérjük Olvasóinkat, hogy juttassanak el egy jól másolható, érdekes képet a lelké-szi hivatalba (Orosháza, ThékE. u. 2.).

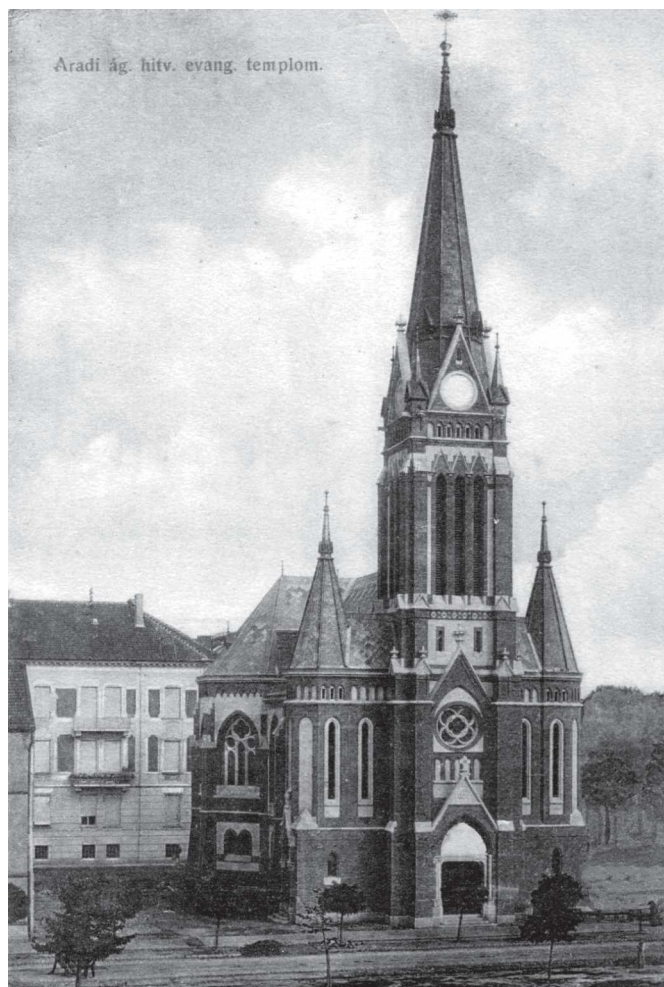
A Lutherkiche a németországi Karlsruhében
Beküldő: Koszorús Oszkár

A németországi Eislingen an der Fils evangélikus temploma
Beküldő: Koszorús Oszkár

Az újcsanános evangélikus templom
Beküldő: Koszorús Oszkár

Az aradi evangélikus templom
Beküldő: Koszorús Oszkár

Húsvét a diakóniában

Uram, kérlek, szegődj mellém az úton, lépj be zárt ajtómon, és tündesd el bolondságomat! Nyisd meg szememet és szívemet, hogy meglássam cselekvő jelenlétedet életemben! Adj bátorságot, hogy segítsék másokon, és az ő életükben is felfedezzem jelenlétedet... – olvasom az Útmutatóban H. J. M. Nouwen február 13-ára kijelölt, hozzám és mindannyiunkhoz szóló útbaigazítását.

Könyörtelenül peregnék a napok, az évek, ismét eltelt egy év. Egymás után jönnek a böjti vasárnapok. Az Útmutató emlékeztet Jézus útjára, naponta követem csodálattal az ő tetteit és szerető gondoskodását. Szemeim előtt meglevenednek az események. Látom a virágvasárnapi sokaságot, a dicsőséges bevonulást, az ünneplő, éljenző tömeget, ugyanakkor látom a megvadult tömeget is, amely a halálát követelte. Nehéz ezt megérteni az embernek, de a hívők számára ott a nagypénteki igé, ami reményt ad: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” [Jn 3,16]

Ezekkel a gondolatokkal indultam a soron következő diakóniai megbeszélésre. Csak reméltem, hogy többen felfigyelnek a hívó szóra, és eljönnek az alkalomra, hogy a

már évek óta közösen összeállított kis ajándékokat ismét el tudjuk készíteni az egyedül élő és idős testvérek számára. Bizakodtunk abban, hogy egy kis örömet és vidámságot csempészhetünk mindennapjaikba. A megbeszélés természetesen a szokásos kis ajándéksomagok elkészítéséről szólt. A jelenlévők egyetértésével készítettük el és juttattuk el azokhoz, akik szeretetre, egy jó szóra vágytak tőlünk.

A diakónia megalakulásakor, 1993-ban kaptam egy hívó üzenetet, ami így szólt: „A sáfároktól azt követelik, hogy mindegyik hűségese nek bizonyuljon.” Ami erőmből és lehetőségeimből adódott, azt én megpróbáltam szem előtt tartani, és hosszú évekig hűséges maradni az idősök iránti szolgálatához. Most ezt a gondoskodást, a segítségre, törődésre szoruló iránti elkötelezettséget szeretném továbbadni neked, testvér. Tedd magadévá és csatlakozz kis csapatunkhoz, hogy minél többen segíthessünk és végezhessük szolgálatunkat!

A szeretetotthonokban az istentiszteletek minden hónapban nagy érdeklődéssel folynak. Emellett vannak rendhagyó események, ilyen volt a farsangi összejevetel is. Igen nagy köszönettel és hálával tartozunk a kardoskúti vendéglőnek, ahol ezt az alkalmat használták fel arra, hogy megajándé-

kozzák a megjelenteket. Az otthon lakóit megvendégték a farsangkor szokásos fánkkal. Az ott élők számára bizony különleges élményt jelentett ez a kedves gesztus. Megjelent előttük a régi háziasszonyok emléke, és jó étvágyal fogyasztották a finomságot. Boldog szívvel és szeretettel köszönték őket is és mi is a Pleskó lányok gondoskodását és szeretetét.

Kedves testvér, aki magányban, távol élsz a családotól! Ajánlom számodra, hogy vedd elő az Útmutatót, és gondolatban indulj el te is, kövesd Jézus nehéz útját a Golgotáig! Légy hálával iránta, mert ő téged is megmentett a kárhozattól! Szeretettel őriz téged, vigyáz rád.

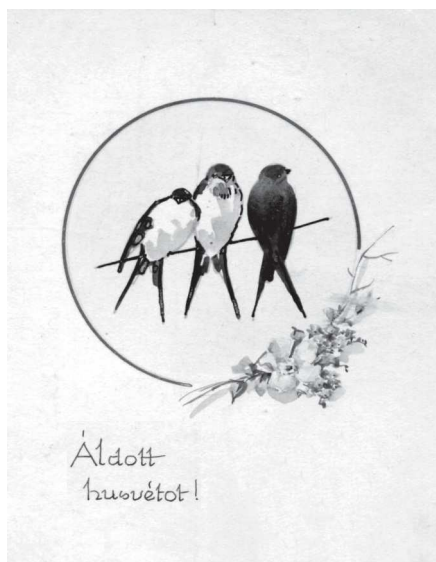
Gondolataimat egy, az Útmutatóban olvasott idézettel zárom J. I. Mihantól, kívánva mindenkinek áldott feltámadást!

„Ne légy tőlünk távol, Urunk, amikor segíteni szeretnénk! Néha az az érzésünk, mintha munkánk mit sem használna. Ne hagyd, hogy ilyenkor elcsüggedjünk, hanem erősítsd bennünk az együttérzést, a küzdőszellemet, az igazságérzetet és értelmet! Engedd megéreznünk, hogy mellettünk jössz, velünk vagy, és adj nekünk erőt ahhoz, hogy kiálljunk egymásért.”

KOVÁCS TIBORNÉ

Köszönetet mondunk a Fehér tó étteremnek, hogy a városi idősoththonokban tartott februári istentiszteletünk után az idősök megvendégléséhez adományként biztosították a farsangi fánkot.

Koszoris Oszkár gyűjteményéből

Koszoris Oszkár gyűjteményéből

Missziói találkozó

Evangelikus egyházunk missziói ágainak képviselői minden év márciusában találkozót tartanak. Én is részt szoktam venni ezeken a konzultációkon, amelyeket Szeverényi János országos missziós lelkész vezet. A találkozókön előbb előadások vannak, majd fórumok következnek, ahol megbeszéljük a missziós feladatokat, beszámolunk az eddigi tapasztalatainkról és a jövőt tervezzük. Az idei konzultáció március 22-én, szerdán volt a budapesti Luther Otthonban. Az eddigi évek során sokféle felekezetből érkeztek az előadók, ezúttal két evangélikus volt.

Elsőként Barthel-Rúzsa Zsolt lelkész, a Luther Otthon vezetője, a honvédelmi miniszter kabinetfőnöke tartott előadást *Az egyház és hazánk a mai világhelyzetben küldetésünk jegyében* címmel. Alapigéje Jézus főpapi imájának „nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól” [Jn 17,15] sora volt. Az előadó először bemutatta a találkozó helyszínét, a lágymányosi egyetemi centrumban található Luther Otthont. Maga az épület csak pár éves, de az intézmény több évtizedes. Korábban más helyen volt, de most már ebben a korszerű, modern épületben szállásolnak el 120 főiskolást és egyetemistát. A lakók többsége evangélikus felekezetű. Szá-

momra a legérdekesebb információ az volt, hogy presbiterképzésben is részt vesznek a hallgatók. Ehhez budapesti evangélikus gyülekezetekben készítik fel őket a presbiteri szolgálatra. Ez a képzés teljesen önkéntes és nagy az érdeklődés iránta. Barthel-Rúzsa Zsolt az egyháziak mellett világi feladatokat is végez. Mint említettem, jelenleg a honvédelmi miniszter kabinetfőnöke, de előtte a Századvég közvélemény-kutatónál dolgozott. Előadásában a korábbi igen nagy mintájú, vallási témájú közvélemény-kutatások eredményeit is ismertette. A telefonos közvélemény-kutatásban 50 000 főt kérdeztek meg. A felmérés az evangélikus egyház és a fiatalok közötti munka kapcsán biztató eredményekről számolt be. Az evangélikus identitás viszonylag erős, de az alapvető hittételek hiányos ismeretéről is vallanak az önkéntes válaszolók. A fiatalok hitében keveredik a keresztyénség és más vallások tanítása. A fiatalok és felnőttek életéből leginkább a kirtartó imádság hiányzik. A beszámolóból is kiderült, hogy a jelenlegi világrend átalakul, de féltő, hogy nem békés formában fog végbemenni ez az átalakulás.

Második előadónk dr. Fischl Vilmos lelkész, MEÖT-főtitkár, biztonságpolitikai szakértő volt. Ő *Európa és a keresztyénség*

címmel adott elő, részben szintén statisztikai adatokkal támasztva alá mondandóját. Részletesen beszámolt az európai felekezetek helyzetéről, a szekularizáció folyamatáról és az iszlám vallás európai terjedéséről. Elhangzott, hogy a keresztyénség visszaszorulóban van Európában, de éppen Kelet-Európa mutathat jó példát a megújulásban.

A találkozón részt vett és áhítatot tartott Szemerai János misszióért felelős püspök, valamint jelen volt Gáncs Péter ny. püspök a Missziói Bizottság elnöke. A találkozóra természetesen eljöttek a különféle (pl. alkoholbeteg-mentő, cigány, zsidó, Magyar Evangélikus Rádiómisszió) munkaágak képviselői is. Szintén képviseltették magukat a női, férfi-, repülőterei missziói ágak szolgálattevői. Vagy említhetem még a börtönlelkézési szolgálat, a felvidéki misszió és az EKE munkatársait is.

Ebben az esztendőben is tartalmas találkozón vehettünk részt, ami azért fontos, mert missziói küldetésünket egy veszélyekkel teli világban kell teljesítenünk. Elődjaink körülményei sem voltak ideálisak, mégis megáldotta őket Isten, aki minket is megerősít szolgálatunkban.

LACZKI JÁNOS

A népművészet szerelmeseinek találkozásán

A Székács iskola tanulói ebben az évben is jártak a Magyarországi Evangélikus Intézmények Népművészeti Találkozásán, vagyis a MEGINT-en (ezúttal a tizenegyedikén), amit március 3–4-én rendeztek meg a Budapest–Fasori Evangélikus Gimnáziumban.

Az első napon a népdalénekesek versenyére került sor, ahol Nagy Emma (képünkön) és Zalai Bernadett képviselte iskolánkat.

A kiírás idén felföldi népdalokat kért. Három-három dalból álló csokrot énekeltek a lányok. Emma Zobor alji, Bernadett pedig Zobor vidéki dalokat adott elő, mindketten ezüst minősítést szereztek. Felkészítőtanárunk Domjáné Szólik Anikó.

A Székács Evangélikus Iskola alsó tagozatán minden kisdíák tanul néptáncolni heti 1 órában. A 4. a osztályosok közül 7 fiú és 9 lány mutatta meg, mit tanultak ebben az évben. Néptánc tanárunk, Orbánné Kovács Ilona szeptember óta foglalkozik velük, akivel ebben a tanévben Galga-menti táncokat tanultak. Ebből készült a Galgamácsai gyermeklakodalmas című koreográfiájuk. A gyerekek örömmel vettek részt az órákon, nagy izgalommal készültek erre a találkozóra, már szeptember óta. Hatalmas tapsot kaptak, nagyon ügyesen szerepeltek. És hatalmas élmény volt számukra ez az utazás.

ORBÁNNÉ KOVÁCS ILONA
néptánc tanár

TÜRMEZEI ERZSÉBET

Az a három év

Elmúlt. Hirtelen, mint a többi mind.
Alig jött, és tovasuhant megint.
Év lett volna? Vagy tűnő pillanat?
Mennyi mindenre nem telt, nem maradt.
Rá se értek virággá fesleni
lelkem bimbóban alvó tervei.
Régi adósságok roskasztanak,
mert olyan rövid a perc, a nap.
De mélyen egy felismerés sikolt:
Mesterednek csak három éve volt!

És elég volt, és mégse volt kevés.
Tengernyi könny fogadta, szenvedés.
Az elveszett világ váltságra várt.
Milliók hordtak görnyesztő igát.
S Ő rövid három földi év után
azt mondhatta: „Elvégeztem, Atyám!”
Abból a három évből lett nekem
szabadulásom, békém, életem,
és aki él, azóta abból él.
Századok tűnnek, mint hulló levél...
De megoldás örökre az marad,
mit Ő elvégzett három év alatt.

Míg három évnek titkát vallatom,
s tűnő évek zenéjét hallgatom,
új évem imádkozva, csendesen
abba az isteni kézbe teszem,
mint valamikor rég egy kisgyerek
az ezreknek elég öt kenyeret
fenn a hegyen kezébe tette le.
S boldog csoda történik vele:
pillanata nem pillanatot ér!
Lesz belőle áldott csodakenyér!
Minden perce, morzsája viszi szét
három év erejének józét.

* * *

Meddig?

Uram, Teneked sok a Pétered,
sokak a nagycsütörtök éjszakáid.
S olyan kevés a csendes Jánosod,
aki nem ígér, nem fogadkozik,
de elkísér egész a Golgotáig.

Mert olyan könnyű azt kimondani
egy izzó percben: Meghalok Veled!
De annyi minden visszahúzna még,
ha ránk borul a szörnyű éjszaka,
ha megérint a fagyos lehelet.

Talán csak egy kis gyermek mosolya,
vagy a hitves könnyfátyolos szeme...
Susognak a szélben ringó habok:
a halászbárka, otthon képe hív...
Ó, legalább búcsúzni kellene!

Hamu alól az életösztön is
felparázslík: Ó, ily hirtelen?
Egy percre olyan szép lesz a világ,
átölel minden színe, illata!
...S már el is hangzott a „Nem ismerem”!

Uram, Teneked sok a Pétered,
sokak a nagycsütörtök éjszakáid.
Ó, bár lehetnék csendes Jánosod,
aki nem ígér, nem fogadkozik,
de hű marad egész a Golgotáig!

Krisztus panasza

(Ismeretlen középkori német szerző
verséből fordította: Túrmezei Erzsébet)

Míg királynak csúfoltak,
tövissel koronáztak,
leköptek, meggyaláztak,
rád gondoltam csupán.
Jaj, és ki tudja, hogy te
gondolsz-e valaha rám?

Halálra kárhoztattak.
Ártatlan elítéltek.
Hegyre vonszoltam érted
roskaszto keresztfám.
Jaj, és ki tudja, hogy te
gondolsz-e valaha rám?

HÚSVÉTI VERSEI

Keresztfára feszítve,
szögektől általverten
teéretted szenvedtem
a véres Golgotán.
Jaj, és ki tudja, hogy te
gondolsz-e valaha rám?

Ég és föld velem érzett:
elsötétült, megrengett.
Mehaltam teéretted
tengernyi kín után.
Jaj, és ki tudja, hogy te
gondolsz-e valaha rám?

Mint ahogy a halálban,
most is a mennyekben
rád gondolkodok szüntelen,
éretted esd imám.
Jaj, és ki tudja, hogy te
gondolsz-e valaha rám?

Azokért is

Utcáin únott megszokásnak,
érdektelen, fagyos közönynek,
kereszt alatt roskadó Jézus,
hullnak-e még útdra könnyek?

Jeruzsálem leányai,
világégésekhez szokottak,
meg tudjuk-e siratni még
az értünk halálra kínozottat?

S tudunk-e még magunkon sírni,
magunkon és gyermekeinken?
Kiszáradott-fa-életünkön:
hogy zöldje sincs, gyümölcse sincsen?

S ha nincs könnyünk? Ha nem tudunk?
Ha jóba-rosszba belefáradt
szemünknek most már minden mindegy?
Ha már a szívünk is kiszáradt?

S utcáin únott megszokásnak,
érdektelen, fagyos közönynek,
kereszt alatt roskadó Jézus,
ha nem hullnak utadra könnyek?!

Te azokért is halni mégy,
ártatlan, véres áldozatnak,
kiknek egyetlen könnye sincs,
és senkit, semmit nem siratnak.

Szeretett, keresett, megtalált, megváltott!

(Ismeretlen szerző után németből f.: Túrmezei E.)

Van egy barátom. Hűségével
nincs, ami e földön felérne.
Magasabb, mint a magasságok,
és mélyebb, mint a tenger mélye.
Új, mégis ő. Hű és erős.
Még nem volt Föld és semmilyen elem,
már szeretett! Neve áldott legyen!

Övé volt a legmagasabb hely.
Imádták az égi lángok.
S önfeláldozó szeretettel
elhagyta trónját, és leszállott
énérettem, mert elveszttem.
Porszem ember lett Ő, a végtelen,
s megkeresett! Neve áldott legyen!

Magányos ösvény várta itten.
Ki megértse, nem volt egy lélek.
Csak maga tudta és az Isten,
hogy mennyi minden fájt szívének.
Mégsem állt meg. Nem hátrált meg.
Keresett, hívogatott szüntelen,
és megtalált! Neve áldott legyen!

Végül a kínok napja jött el,
mert nagy volt bűneimnek ára,
s Ő töviskoszorúzott fővel
felvándorzogott a Golgotára.
Érttem testét átszögezték.
Véres keresztje ott állt a hegyen...
és megváltott! Neve áldott legyen!

Örök kegyelme szent csodáját
énekelem, amíg csak élek.
S ha bevégezve itt a pályát,
majd otthonomba hazatérek,
és Barátom ott meglátom,
leborulok, s új nyelven, végtelen
dicsérem Őt. Neve áldott legyen!

Szalagavató 2023

Kedves Végzősök, Kedves Fiatalok! Úton lenni boldogság. Életünk, mindnyájunk élete egy nagy utazás. Folyamatosan úton vagyunk, ki hosszabb, ki rövidebb ideje – ti negyvenötön idestova 18 éve. De vajon mitől boldogság úton lenni? Három alapvető adottság azzá teheti: 1) a megfelelő útitársak; 2) az útközben megélt örömteli pillanatok, történések és 3) egy biztos úti cél. Vegyük most sorra ezt a három feltételt!

Megfelelő útitársak

A minket kísérő útitársak jellemzően három csoportba sorolhatók. Néha megadatik, hogy azzal a néhányal haladhatunk együtt, akik a legfontosabbak számunkra, akikkel szívünk szerint életünk egész útját együtt tennénk meg. Jóval gyakrabban azokkal kell együtt mennünk, akiket nem mi választunk, hanem a körülményeink, az élethelyzetünk hoz össze velük. Őket nem feltétlenül választanánk, de legalább ott vannak, amikor támogatásra, segítségre, vagy egyszerűen csak társaságra van szükségünk. És utazásunk során gyakran megessük, hogy egyedül, csak magunkra utalva utazunk.

Kedves Végzősök! Ha most körülnézték, azokat az útitársakat látjátok magatok körül, akiket nem ti választottatok, de nem is véletlenül kaptátok éppen őket. A mai naptól még szorosabb kötöttetek az összetartozás. Együtt, egy cél felé haladásotok összetéveszthetetlen szimbóluma az az aprócska szalag, amelyet osztályfőnökötok néhány perc múlva a mellényetekre tűz. A hátralévő közös úton becsüljétek meg egymást és az együtt töltött időt.

Örömteli pillanatok, történések

Mondják, nem kell sok a boldogsághoz. Nektek, érettségi előtt álló 18 éveseknek vajon mi jelenthet boldogságot? Talán az, hogy ma titeket ünneplünk, megszépülve, díszbe öltöztetett szívvel és lélekkel – jelenlévő szeretteiteknek és nekem személyesen is ez biztosan boldogság. Talán az útitársaitokkal megélt sok-sok boldog pillanat, a mindennapi élet apró örömei. Talán néhány hónap múlva egy jól sikerült érettségi. Talán az, ha érettségi után majd azon az úton haladhattok tovább, amelyet eltervez-

tetek, megálmodtatok. Talán az, hogy ha mégsem a terveitek szerint alakul az utazás, akkor tudtok majd újratervezni. Mert igen, az élet nevű úton jócskán akadnak nehézségek: útelágazások, nehéz és még nehezebb döntéshelyzetek, buktatók, kudarcok, újratervezések, kényszerpályák. Ilyenkor ismerhető fel az, hogy boldognak lenni elsősorban nem a körülményeken, hanem a saját döntésünkön, elhatározásunkon múlik.

Biztos úti cél

Kedves Végzős Fiatalok! Érettségihez közeledve talán mindannyiátok számára ismerős Homérosz és az ő főhőse, Odüsszeusz, aki a trójai háborút követően szülőföldje, Ithaka felé tartva még tíz évig kalandozott a Földközi-tengeren. A 20. század elején Konsztantinosz Kavafisz görög költő idézte meg Odüsszeusz alakját ekképpen:

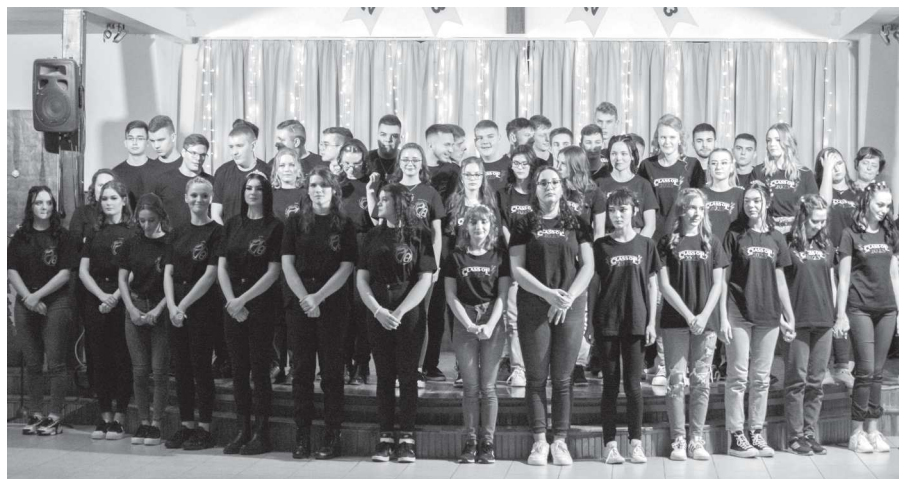
*„Ha majd elindulsz Ithaka felé,
válaszd hozzá a leghosszabb utat,
mely csupa kaland és felfedezés. [...]”
Csak minden gondolatod Ithaka legyen,*

*végző célod, hogy egyszer oda juss,
de ne siess az úttal semmiképp.
Inkább legyen hosszú, minél hosszabb az út,
hogy évekkal rakva szállj ki a szigeten,
az út aratásával gazdagon...”*

Kedves Fiatl Barátom! Azt kívánom, legyen minél hosszabb számodra az élet nevű utazás. Legyen csupa kaland és felfedezés, legyen benne minél több élmény, tapasztalat, tanulás! Azt kívánom, használd ki, becsüld meg, igazán éld meg minden egyes pillanatot! De közben egy pillanatra se téveszd szem elől az úti célt – ehhez az itt töltött évek alatt bőségesen kaptál kapaszkodókat és útmutatást –, hogy végül évekként rakva, az út aratásával gazdagon szállhass ki a biztos kikötőben!

Mert úton lenni boldogság. Az útitársak, az életút rengeteg megélt apró mozzanata és a biztos cél teszik azzá. Isten óvjon és kísérjen végig ezen az úton!

NAGY RÓBERT
intézményvezető

12/6 (Osztályfőnök: Bacsné Nagy Ildikó, Hajdu Attila)

Balla Bence, Berke Máté Zsolt, Domján Vanda, Erdős Réka, Hegedűs Maja Tünde, Hegedűs Regina Rebeka, Horváth János Dominik, Karsay Panna, Kiss Axel Róbert, Kovács Daniella, Machan Zalán, Molnár Mollie, Nyemcsok Sarolta, Ökrös Zsombor, Rajki Alida Stella, Szász Gergő Péter, Szilágyi Bálint, Zsikai Kristóf, Varga Anna Mária

12/4 (Osztályfőnök: Takács Ildikó)

Balogh Anna, Darida Péter István, Dobos Dorina, Gaáli Petra Zsuzsanna, Gránicz Attila Árpád, Halász Zsombor Zoltán, Hervay Dorina, Jambrik Tamás, Juhász Johanna, Kiss Boglárka Kata, Kiszél Kitti Nikolett, Krisztof Petra Rebeka, Lénárt Vivien, Lipták-Galló Viktória, Mikó Ákos, Molnár Levente László, Molnár Tibor, Molnár Zsófia Bernadett, Papp Dóra, Papp Flórián, Remzso Levente, Rostás Kálmán, Sarkadi Petra, Szekerczés Kitti, Tar Dominik, Varga Patrícia Csenge

Tavaszi témahetek

Ha tavasz, akkor az iskolában kezdődik a témahetek sorozata. Van közöttük saját kezdeményezésű, de van országos indíttatású is. Egy közös bennük: megmozgatják a diákságot, lehetőséget adnak a színes programok szervezésére, az alkotásra, a tudás gyarapítására.

Az első a sorban a Pénz7 pénzügyi és vállalkozói témahét volt. Ekkor a matematikaórák keretein belül pénzügyi témakörben a korszerű pénzkezeléssel és a digitális biztonsággal foglalkoztak a felső tagozatos és a gimnáziumi osztályokban. A program-sorozat csúcspontja volt Nyári Zsófia Boróka 10/A osztályos diákkunk előadása, amikor a Tudományos Diákköri Konferenciára készített dolgozatát mutatta be diaktársainak (ennek rezüméjét ld. alább).

A diákok minden tanévben leginkább a Székács-hetet várják. A József nap körül

megrendezett emlékhéten tanulmányi versenyeken méretik meg magukat. Az alkotásokban idén újra Székács József élete került a középpontba. Minden osztály tablóban fogalmazta meg, hogy mit tud Székácsról, de a feladatok között volt filmkészítés és játékos vetélkedőn való részvétel is.

A HAPPY-hét (HAPPY = Hungarian Aqua Promoting Program in the Young) a víz világnapjához kapcsolódóan a vízvívás népszerűsítését szolgálja. Az osztályfőnökök arra biztatták a gyerekeket, hogy hozzanak magukkal poharat vagy palackot, tisztított vizet kaptunk két támogatótól (a Harmatcsepp Bt.-től és a Szivárvány Aqua Kft.-től) is, így a folyosókon elhelyezett víznyerő helyeken meg tudták tölteni a poharakat, palackokat. A vízdő mulatságos pillanatokat szerzett egész héten: amikor az iskolarádióban felcsendült egy dallam, akkor

kötelező volt mindenkinek innia egy nagy korty vizet. Ezek mellett volt plakátkészítés, üzemlátogatás és előadások is a víz témakörében. És még egy áhítat is kapcsolódott a témához (ld. a következő oldalon).

A digitális témahét keretében a tavaly nagy sikert aratott játékok folytatódtak. Ismét volt geoláda-keresés QR-kód segítségével, foglalkoztak programozással, és sok érdekes információval lehettek gazdagabbak a kis- és nagydiákok.

Előttünk van még a fenntarthatósági témahét, ami szintén sok érdekes programot ígér. Lesz papír- és kupakgyűjtés, ezzel egyben csatlakozunk az egyházunk által minden evangélikus közösségnek meghirdetett helyi környezetjavító akcióhoz, mely támogatja az egyházi és a civil 1%-os felajánlások gyűjtését is.

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA

Az alsó tagozatos díjazottak

A Székács-versenyek díjazottjai a felső tagozaton

Helyi fizetőeszközök a világban

Válságokkal terhelt világunkban egyre inkább előtérbe kerülnek a helyi értékek, egyre nagyobb szükség mutatkozik a közösségek tagjainak összefogására, a fenntarthatóságot is szem előtt tartó együttműködésre. A történelmi tapasztalat azt mutatja, hogy a válságok rádöbbennek az embereket a hivatalos fizetőeszköz sebezhetőségére, és a válságból való kilábalás éveit azok, amikor sorra jönnek létre a helyi, regionális pénzhelyettesítők.

Erről szóló dolgozatomban a helyi fizetőeszközök bemutatására vállalkozom, és arra a kérdésre keresem a választ, hogy létezésüket milyen elmélet alapozza meg, mi-

ként működnek, miért tudnak egyáltalán létezni, mi lehet a sikerük titka és miért szűnnek meg. Mindezt konkrét esetekkel szemléltetem, megvizsgálom néhány történelmi példát, bemutatok pár külföldi helyi pénzhelyettesítőt, majd a 2010 körül bevezetett főbb magyarországi megoldásokat elemzem: a már nem létező Soproni Kékfrankot és Balatoni Koronát, valamint a jelen sorok írásakor (2022 októberében) is használatban lévő Bocskai Koronát és Alsómocsoládi Rigacot.

Munkám négy nagyobb egységből áll. Az első érdemi fejezet az elméleti alapvetésé: tisztázom a pénzhelyettesítők fogal-

mát, természetét, kitérek a helyi pénzt létrehozó közösségek fő hivatkozási alapjaként szolgáló, Silvio Gesell által kidolgozott elméletre. A második fejezetben arra mutatok rá, hogy az alternatív, vagyis a hivatalos pénz mellett létező fizetőeszközök nem a modern kor találmányai, léteznek ugyanis történelmi előzmények. A harmadik fejezetben nemzetközi kitekintésre kerül sor. Itt mutatok be három külföldi példát: a svájci WIR-t, a New York állam-beli Ithaca órát, valamint a svájci Chiemgauert. A negyedik fejezetben a 2010-ben forgalomba hozott Soproni Kékfrankot, a 2012-ben kibocsátott Balatoni Koronát és Bocskai Koronát, valamint a 2013-ban újtárra indított és jelenleg is működő Alsómocsoládi Rigacot elemzem.

NYÁRI ZSÓFIA

Gimnáziumi áhítat a vízivást népszerűsítő HAPPY-héten

„Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz énbenem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek.”
[Jn 7,37–38]

Három nagy ünnep volt Izraelben: a páska (a kovásztalan kenyerek ünnepe), a zsidó pünkösd ünnepe és a lombsátrak ünnepe. Ez utóbbi október 15-én kezdődött. Minden felnőtt zsidó férfinek kötelező volt a részvétel Jeruzsálem 30 km-es körzetében. Az ünnep hét napja alatt lombsátrakban laktak. A konyhó fala ágakból volt, a tetejét pedig szalmával fedték úgy, hogy a részeken keresztül éjjel láthassák a csillagokat is. Ez a pusztai vándorlásra emlékeztette őket.

Az ünnep arról beszélt az embereknek, hogy munkájuk gyümölcsén túl többet is kaptak Istentől: az ő kegyelmét és gondviselését, amely asztalt terített számukra a pusztában, és vizet is adott nekik. Amikor erről szólunk, a vízivás fontosságáról beszélünk a HAPPY-hét alkalmával, ezért figyeljünk egy kicsit arra, hogy amellett, hogy a testünknek megadjuk, amire szükség van – táplálékra és megfelelő mennyiségű vízre, amik nélkül nem élhetünk sokáig – a lelkünk szomjúságát is oltsuk, „...mert több az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál...” [Lk 12,22] Isten, aki az edelt és a ruházatot adta, elkészítette nekünk ezt a többet is. Ne elégedjünk meg a kevesebbrel: „Ne veszendő eledelért fáradozzatok, hanem az örök életre megmaradó eledelért, amelyet az Emberfia ad majd nektek...” [Jn 6,27] Valamint: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!” [Jn 7,37]

Az ószövetségi sátoros ünnep hét napig tartott. Előbb visszafelé tekintettek, Istennek a múltban elvégzett munkájára. Aztán előre néztek, a jövőbe, várva a Messiást. Az ünneplés a 7. napon érte el a csúcspontját. A főpap vezetésével levonultak a Silóám

tavához, ami egy Jeruzsálemben található, ásott víznyerő hely volt. Ézsaiás prófétát idézték: „Örvendezve fogtok vizet meríteni a szabadulás forrásából.” [Ézs 12,3] A főpap az aranykorsót telemerítette vízzel, és azt az oltáron ezüstpoharakba öntötte. Megemlékeztek arról, hogy Isten a pusztában a sziklából vizet fakasztott.

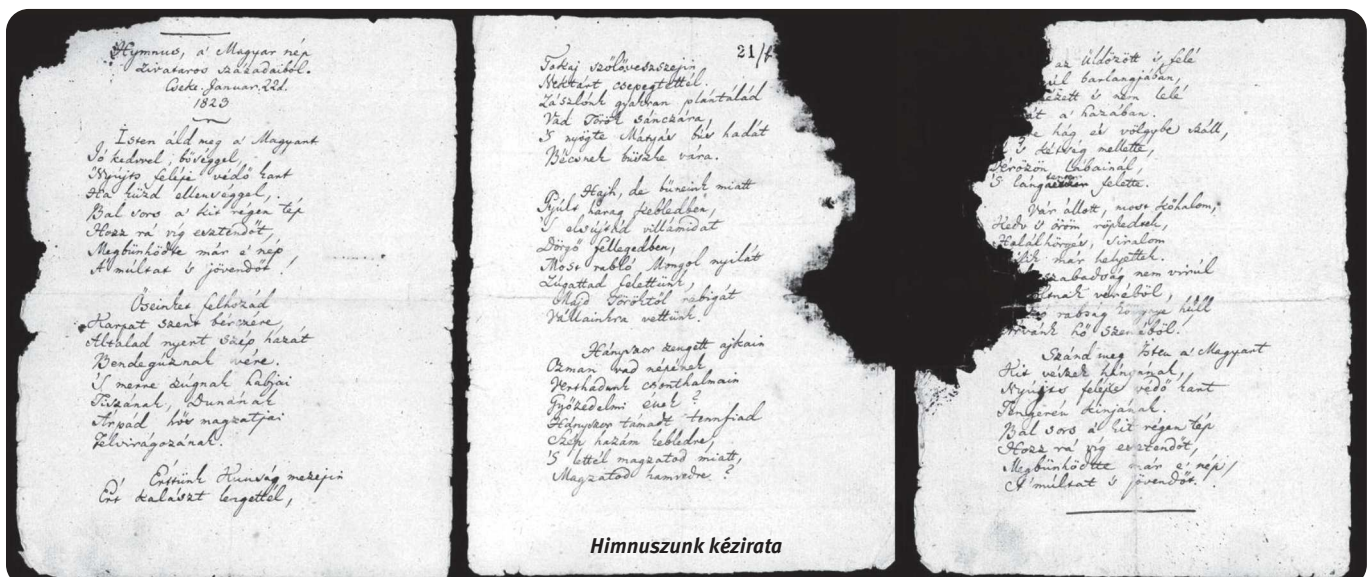
Jézus ekkor szólt bele az ünneplésbe. Nem akart ünneprontó lenni. De éppen az ünnephez kapcsolódva mondta el, hogy az, akinek jötteteire emlékeznek, akinek eljövételét várják, az itt van közöttük. Ő a megígért Messiás. Nélküle kiüresedik a múltba való emlékezés, és hiábavaló lesz a jövőre való figyelés. Hálát adnak a víz adományáért, amely csillapítja a szomjúságot és felüdíti a testet. Jézusban még többet kaphatnak: a lelki békességet, az igazi örömet, az új életet.

De miért kiáltott Jézus? Azért, mert a nép nemcsak szomjas volt, hanem süket és vak is: a Pásztor szólítja a nyáját, ők pedig nem ismerik fel hangját. Fűves legelőkre terelgetné és csendes vizekre vezetné nyáját – ahogyan a 23. zsoltár szavaiban olvaszuk –, de ők az állott víznél akarnak maradni. Kiáltania kell Jézusnak, mert a jó hírnek el kell jutni minden szomjazó szívhez, minden vakhoz és sükethez. Jézus kiáltó szava megbotránkozást kelthetett. A hallgatónak választaniuk kellett, hogy hol keresik az üdvösséget: az ünneplésben vagy a jelen lévő Messiásban, Jézusban.

E választás előtt áll minden ember: Keressük őnála boldogságunkat! A Szentlélek munkája által bővizű patakként áradhat reánk Jézus áldása.

Az élő víz, a Jézustól nyert áldás, az új életben való járás ereje nem marad belül, az élet mélyén, a lélek templomában, hanem kiárad onnan hatalmas bőségben, és élővé formálja a körötte lévő pusztaságot. És aki meglelte élete békességét Jézusnál, az mások boldogságán fog fáradozni. Ámen!

FELEGYI-NÉMETH MIHÁLY

Himnuszunk kézirata

Pedagógusok továbbképzésen

„Taníts úgy számlálni napjainkat,
hogy bölcs szívhez jussunk!”

[Zsolt 90,12]

Napjainkban sokat hallhatunk a pedagógusok munkájának nehézségeiről, szembesülhetünk a változó világ új kihívásaival. Az iskolánkban folyó pedagógiai munka eredményességének, a pedagógusok közérzetének, felkészültségének javítása érdekében rendszeresen igyekszünk programokat szervezni. Egyik ilyen alkalom volt ebben a tanévben a nevelési értekezletünk, amit február 10-én, pénteken tartottunk. Öt workshop közül választhattak a tanítók és tanárok (illetve a tantestületünkhöz csatlakozott katolikus hitoktatók), mindegyik valamiképpen a személyes megerősítésre fókuszált.

Berki Tibor pszichológus már az előző évben is vendégünk volt, humanisztikus-kommunikáció-tréninget tartott ismét. Egy rövid összefoglalás a csoport munkájáról: „A konfliktusok természetes velejárói az emberi kapcsolatoknak. A pedagógusok mint kompetens szakember a konfliktusok megoldásaival egyszerre nyújt mintát tanítványainak és közben renndezi is az emberi kapcsolatokat. Kiindulópont a rogersi attitűd, és annak megismerésével a nyílt, direkt

kommunikáció elemeinek megtanulása, hogy a résztvevőknek fejlődjenek a kommunikatív és interaktív kompetenciái: képesek legyenek felismerni és kifejezni saját igényeiket, nemtetszésüket, rossz érzéseiket úgy, hogy azzal ne sértsék meg diákjaik önbecsülését, és mégis elérjék náluk a viselkedésváltozást.”

Hajzer Gábor pszichológus tréningjének célja az volt, hogy „a résztvevő pedagógusok átfogó képet kapjanak a lelki ellenálló képesség felépítéséről, illetve fejlesztésének módszereiről. Ezen ismeretek birtokában nemcsak az általános hangulatunk javulhat, de a hétköznapi problémáinkon is könnyebben átlendülhetünk, valamint a munkahelyi kiégés esélye is csökken. Természetesen minden ember és kihívás más és más, ezért is a személyes forma, hogy egyénre szabottabb lehessen a megoldás”.

Az egyik legkülönlegesebb vendégünk volt Dóra nővér, azaz Rauscher Alice domonkos rendi nővér, aki – amellet, hogy pedagógus is – bibliodráma-foglalkozásokat tart. „A bibliodráma nem egy előre megírt színdarab előadása, és nem kell hozzá színjátszó tehetség sem. Egy csoportos ön- és istenismereti játék, ahol a kiindulási alap egy bibliai történet. A résztvevők a megismert történetből magukra vesznek egy-egy szerepet. A játék indulása után azonban az történik, ami akkor történt volna, ha mi vagyunk ott kétezer évvel ezelőtt a szereplő helyében, a saját személyiségünkkel. A bibliodráma által közel jönnek a szentírási események, és közben szembesülünk saját személyiségünk sajátosságaival is.”

Baranyainé Imre Julianna drámapedagógus, aki iskolánkban ettől a tanévtől óradó tanárként dolgozik, drámapedagógiai eszközöket, játékokat mutatott a tanároknak.

Így ajánlotta a foglalkozását: „Főleg osztályfőnökként sokszor jönne jól egy frappáns játék, amivel feldobható a hangulat? Vagy ismeretek rögzítéséhez egyszerű játékot keresel? Lehet, a drámajátékok közt találsz... Ezt csak akkor válaszd, ha magad is kipróbálnád ezeket a játékokat. Hiszen az alap az élmény megélése, hogy tudjuk, mit érez a játékos. Az is előfordulhat, hogy nem fogod tudni alkalmazni a tantárgyad tanításakor, de feltöltődés ezen a délutánon és ötletet kapsz általa.”

Majoros Zsuzsanna hitoktató a Franz Kett-módszer fogásait mutatta meg az érdeklődő pedagógusoknak. Elsősorban hitoktatók és tanítók igyekeztek tanulni tőle. „Egy padlókép – meglátásom szerint – a játéktól az imáig tart. Középpontjában az élet értelmességének holisztikus módon történő keresése áll. A mottó akár az a mondat is lehetne, amivel Franz Kett leveleiben szokott búcsúzni: »Erőt, bátorságot és örömet kívánok életedhez!« Változatos, kreatív, megmozgató, lendületes és interaktív időtöltésben lesz részetek.”

És valóban beigazolódtak az ajánlóknak megfogalmazott ígéretek: a pedagógusok játszottak, átéltek, tapasztaltak, és végső soron gazdagodtak az ismét rendhagyóra sikerült nevelési értekezlet során.

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA

Hall(gat)ható ige

Vasárnapi istentiszteleteink igehirdetései meghallgathatók az interneten is, az oroshaza.lutheran.hu/igehirdetesek címen. Isten áldása legyen minden alkalmon, ahol igéje hangzik, mert hisszük a prófétai tanítást: „...az én igém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akar, eléri célját, amiért küldtem.” [Ézs 55,11]

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk fennmaradása és hitéletünk sokszínűségének megtartása érdekében szeretettel kérjük mindenki anyagi áldozatvállalását, mivel nem nélkülözhetjük a támogatásnak ezt a formáját. Közösségünkért való felelősségükből, szeretetükből fakadóan várjuk tehát felajánlásait. Lelkészi hivatalunk munkatársai készséggel állnak segítségükre. Támogatásukat előre is köszönjük!

A Himnusz születésének 200. évfordulóján

Iskolánk idén is megrendezte az Országos Kölcsey versmondó- és népdaléneklési versenyt. Épp 20 évvel az első alkalom után, idén januárban újra szavalók és népdalosok gyűltek össze Orosházán, a magyar kultúra napjára és a Himnusz születésének 200. évfordulójára emlékezve.

A színvonalas megmérettetésen az alábbi székácsos eredmények születtek:

Versmondók:

- 7–8. évfolyam:
III. hely Arva Dániel
- 11–12. évfolyam:
III. hely Molnár Zsófia Bernadett

Népdalénekesek:

- 9–12. évfolyam:
III. hely Zalai Bernadett

*

A versenyhez hagyományosan kapcsolódó képzőművészeti pályázat az elmúlt két évben is lehetőséget adott a tehetségek bemutatkozására, a kreatív megnyilvánulásokra.

Az idén a témát a Himnusz mellett Petőfi születésének ugyancsak 200. évfordulója adta.

Íme, a székácsos eredmények:

„Petőfi, a szupersztár – Hogy nézne ki, mit csinálna manapság Petőfi?”

- 9–12. évfolyam:
I. hely Kovács Georgina
Megosztott II. hely:
Hajdú Viola/Maczelka Regina

„Petőfi, a szupersztár – Hogy nézne ki, mit csinálna manapság Petőfi?” (digitális grafika)

- I. hely Kovács Klára
- II. hely Bacsa Dániel
- III. hely Haklik Róbert/
Molnár-Farkas Emma

SZŐKE-KILIÁN SZILVIA

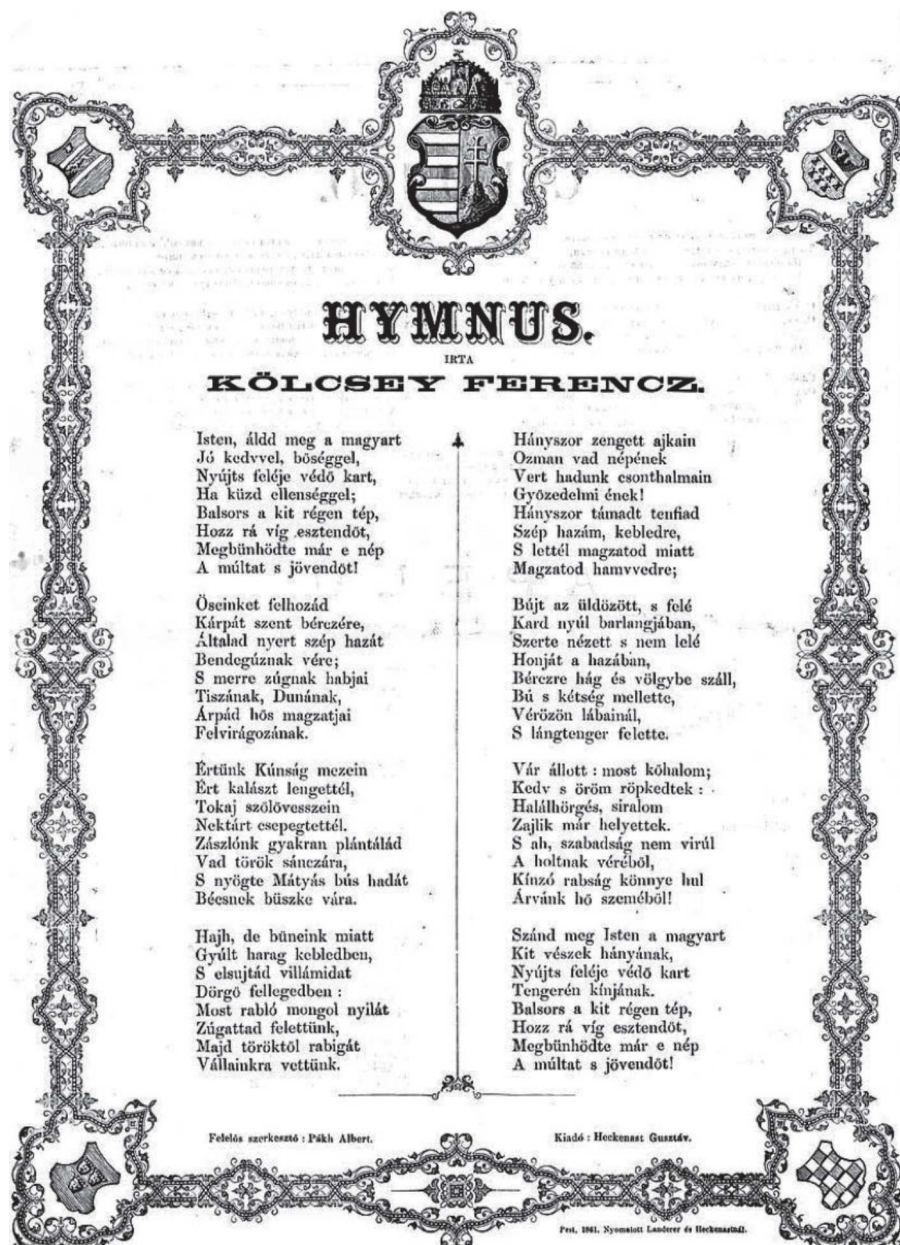
A szavalóverseny nyertesei és a zsűri

A népdaléneklési verseny nyertesei és a zsűri

A képzőművészeti pályázat nyertesei

Himnuszunkról röviden

• **1823. január 22.:** Kölcsey Ferenc megírja a *Hymnus, a Magyar nép zivataros századaiból* című költeményét.

• **1832:** Kölcsey Ferenc első kötetében megjelenik a vers.

• **1844. február 29.:** Bartay Endre, a Nemzeti Színház igazgatója pályázatot hirdet ki a költemény megzenésítésére. A határidő 1844. május 1.

• **1844 februárja** után Erkel Ferenc megkomponálja a zenét.

• **1844 májusa** előtt Erkel Ferenc benyújtja pályaművét a Nemzeti Színházhoz.

• **1844. június 15.:** A Nemzeti Színház igazgatósága által felkért bizottság elbírálja a beérkezett tizenhárom pályaművet. (A bizottságnak Vörösmarty Mihály is tagja.)

• **1844. június 16.:** Szigligeti Ede mint a Nemzeti Színház titkára közlést teszi a bizottság döntését: Erkel Ferenc nyert.

• **1844. augusztus 10.:** A Hymnus először szólal meg nyilvános népünnepségen.

• **1844. augusztus 15.:** A Hymnus először hallható egyházi ünnepélyen, liturgikus keretek között.

• **1844. szeptember 10. körül:** A Hymnus kottája megjelenik Pesten, a Wagner József kiadónál. Az énekes zongorakivonat lehetővé teszi a mű országos terjedését.

• **1848. augusztus 20.:** A Hymnus először szól hivatalos állami ünnepségen.

• **1867:** Gyökeres változást a kiegyezés hoz a Hymnus kultuszában. Ezután hazafi-

as és társas összejöveteleken, nyilvános ünnepségeken, iskolákban szokássá válik az, hogy a Hymnust vagy a Szózatot éneklék.

• **1913:** Felmerül a Hymnus törvényes védelmének kérdése.

• **1939:** Miniszteriumi rendelet jelenik meg, mely a könnyebb énekelhetőség kedvéért kimondja, hogy a „Hozz rá...” helyett „Hozz rá...” énekelendő.

• **1957–1989:** A Kádár-diktatúra idején állami rendezvényeken és iskolai ünnepségeken a Hymnus többnyire csak a szovjet himnusszal és/vagy az Internacionáléval együtt hangozhat el.

• **1989:** Az október 23-ától hatályos XXXI. tv 36. §-a kimondja, hogy „a Magyar Köztársaság himnusza Kölcsey Ferenc Hymnus című költeménye Erkel Ferenc zenéjével”.

• **2012. január 1.:** Hatályba lép Magyarország új alaptörvénye, melynek első, *Nemzeti hitvallás* című része a Hymnus első sorával kezdődik: Isten, áldd meg a magyart!

A www.kolcsey.org nyomán

A 200 éve született Petőfi nyomában

2022 őszén a Nemzeti Kulturális Alap a Petőfi-bicentenárium kapcsán pályázatot hirdetett, melynek keretében csoportos tanulmányi kiránduláson lehetett részt venni. Iskolánkból az 5. évfolyam és a 10/A osztály adott be pályázatot. Úti célként a kiskőrösi Petőfi Szülőház és Emlékmúzeumot, illetve a János Vitéz Látogatóközpontot jelölték meg.

Az 5. évfolyam április folyamán kirándul, a 10/A osztály viszont már február 10-én elutazott a választott helyszínre, ahol

megtekinthették a költőóriás szülőházát, miközben érdekes anekdotákat hallhattak a város híres szülöttéről. A szülőház szomszédságában egy, a költő életművét időrendben bemutató kiállítást is megnéztek. A nap zárásaként a János Vitéz Látogatóközpontban játékos feladatok, akadálypályák várták a diákokat. Szép, tartalmas nap volt, tanulásra, kikapcsolódásra egyaránt lehetőség adódott.

OLÁH RITA

Ami a nagyhéten történt nálunk...

„...királyod érkezik hozzád,
aki igaz és diadalmas...”
[Zak 9,9]

Tamás-mise, avagy istentisztelet kicsit másképp mindenkinek

A gyülekezetünkben és iskolánkban immár hagyománnyá váló Tamás-mise vezet be a nagyhéten, Urunk feltámadásának ünnepét. Az alkalomra április 2-án (virágvasárnap), 10 órától került sor a templomunkban.

A meghívott vendég, aki az igehirdetői szolgálatot is végezte, Kis János nyugalmazott lelkész, esperes sokak számára jelentett nosztalgikus visszaemlékezést, hiszen korábban az orosházi gyülekezetben teljesített szolgálatot. A rendhagyó istentisztelet minden korosztály számára lehetőséget kínált a lelki feltöltődésre, épülésre, az ünnepre való felkészülésre. Az iskola diákjai,

tanárai szolgálattevőként is vállaltak különböző feladatokat: lekción felolvasását, imádságjárásban való segítséget, lelki beszélgetést, valamint egyéni megemlékezés levezetését. A Credo együttes szolgálatával pedig még színesebbé, átélhetőbbé vált az alkalom. Bízunk abban, hogy sokak számára jelentett áldást ez a program.

A Napocska Bábcsoport műsora az alsó tagozatnak

A tavaszi szünet előtti utolsó nap a legkisebb iskolásoknak tartogatott élményszerző programot. A hittan-munkaközösség felkérésére iskolánkba látogatott a békési baptista Napocska Bábcsoportja a *Színes tojások titka* című előadásukkal. A mű a feltámadás tényére, Jézus kereszthalálára világít rá a mese keretei között. Az 5 fős bábcsoport vezetője, Tóthné Szűcs Csilla szolgálatnak tekintti munkájukat, és szívesen tesznek elegendő felkéréseknek. Reméljük, az alsós gyerekek a

bábművészek által továbbított bibliai üzenettel tértek haza a tavaszi szünetre.

Feltámadásváró hajnali mise

A nagyobbak részvételével számolva indítjuk útjára kezdeményezésünket. Az iskolában szombati virrasztással kezdődő, és a templomban vasárnap hajnali istentisztelettel záruló alkalom a konfirmáltak részére nyújt különleges lehetőséget. Programok az iskolában: játék, sport, igei elcsendesedés. Az esemény időtartama: április 8. (szombat) 17 óra–április 9. (vasárnap) 5 óra.

Az alkalom elsősorban a feltámadás tényére, misztériumára kívánja ráirányítani a figyelmet, egyben közösségformáló. A diákoknak szolgálattevésre is lehetőségük lesz a hajnali istentiszteleten. Az alkalom szeretetvendégséggel zárul. Várjuk az érdeklődő diákok jelentkezését!

BERTA TÜNDE
munkaközösség-vezető

Iskolánk pár évnyi kihagyás után ismét részt vett az egyházunk Gyülekezeti és Missziói Osztálya által kiírt hittanversenyen. Négy korosztályban 4 fős csapatokkal neveztünk a megyei fordulóra. A megmérettetés nem volt könnyű, az országos fordulóra való bejutás volt a tét

Csodálatosan megújult, korszerű óvodánkban várjuk leendő óvodásainkat

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyeneké az Isten országa.” [Mk 10,14]

A 2022/2023-as nevelési évben pályázat útján nyert uniós forrásból származó állami támogatásnak, valamint a Magyarországi Evangélikus Egyház segítségének köszönhetően jelentősen bővült és csodálatosan megújult óvodánk épülete. A bővítés során tornaterem, több különfoglalkoztató helyiség, nevelői szoba került kialakításra. A meglévő épületrészben a fontos energetikai fejlesztések mellett megújult és korszerűsödött az egész épület belseje. A gyermekizlésnek tetsző, vidám, színes belső terek, esztétikus és családias környezet szolgálják a kicsik komfortérzetét. A téli időszakban modern szőszoba segíti óvodásaink egészségének megőrzését. Összességében a minden igényt kielégítő tárgyi környezet a színvonalas nevelőmunka megvalósítását támogatja.

Szakmai innovációkkal tarkított keresztyén szellemű nevelőmunkánk során a tapasztalatokra épülő játékos tanulás segítségével gyermeink életkorának megfelelő tájékozottságát, kreatív gondolkodását és iskolakészültségét szeretnénk elősegíteni. Kiemelt nevelési feladatunk a lelki nevelés, a keresztyén értékrenden alapuló szociális, érzelmi és erkölcsi nevelés, ami óvodásaink komplex személyiségfejlődését segíti elő. Közösségünkben elfogadó, szeretetteljes légkörben értékes lelki tartalmakat hordozó együttlétek biztosítására törekszünk, melyek során együtt éljük át Isten szeretetét és gondviselését a mindennapokban.

Óvodánkban szakmailag felkészült, korszerű pedagógiai eszköztárral rendelkező, kreatív óvodapedagógusok végzik munkájukat. Körünkben gyógypedagógus, fejlesztőpedagógus, mozgásterapeuta, tehetségfejlesztő pedagógus, drámapedagógus, valamint logopédus és intézményünk pszichológusa segíti a gyermekek fejlődését.

A 2023/2024-es nevelési évben a Mókus, a Maci és a Halacska csoportok fogad-

nak új óvodásokat. Őket Kishonti-Menyhárt Rita, Kovács Erzsébet, Molnár Vivien, Petovszky Brigitta, Trippe Krisztina és Vincéné Botos Erika óvónők várja majd.

Mókus csoport

Az újonnan érkező óvodások közül a legtöbb kisgyermeket a Mókus csoportba várjuk, ahol mini csoportosként kezdik meg óvodás éveiket. A keresztyén pedagógia alapjaira építkezve Isten gondviselésében és szeretetében bízva végezzük a kisgyermek közötti szolgálatunkat, és ezt a szellemiséget igyekszünk példaként tükrözni a gyermekek és a családok felé is. Arra tö-

vetni, felfedezni, csodálkozni, tudásvágygal rendelkező, hitre nyitott személyiségek. Ezt a törekvésünket támogatja a Boldogságóra Program, ami a pozitív pszichológia eredményeire építve ad ötleteket a lelki egészséget tápláló kompetenciák fejlesztésére. Hisszük, hogy személyes példával, magatartással, szakmai felkészültséggel, Istenbe vetett hitünket a gyermekek javára fordíthatjuk.

Halacska csoport

E vegyes csoportban minden évben búcsút veszünk iskolába induló nagycsoportosainktól, akiknek a helyére várjuk leendő

rekszünk, hogy a csoportunkba járó gyermekek szeretetteljes, gondoskodó, környezetben növekedjenek, ahol minden kisóvodás jól érzi magát, és Istentől kapott adottságai maximálisan kibontakozhatnak. A kicsiknél legfontosabbnak tartjuk a szabad játékot, a teremtett világ közös felfedezését, az egészséges életmódra nevelést, a mindennapos mozgásos tevékenységet, sok mesével és énekes játékkal tarkítva. Célunk, hogy óvodás éveik végére olyan gyermekeket neveljünk, akik tele vannak élményekkel, derűsek, boldogok, érdeklődők, kreatívak és önállóak, látszik rajtuk a kiegyensúlyozottság, boldogok, tudnak ne-

pici óvodásainkat. Hálásak vagyunk a szülőknek, ha bizalmat szavazva nekünk és általunk képviselt értékeknek, gondozásunkra bízzák legfelmertebb kincseiket.

Szeretetteljes odafigyeléssel, nagy hangsúlyt fektetve gyermeink lelki nevelésére, igyekszünk elvetni kicsi szívükbe a hit apró magvait. Olyan értékrendet közvetítünk, amelybe a későbbi életük során is mindig kapaszkodhatnak. Törekszünk arra, hogy elcsendesedéseink alkalmával megtapasztalják a nyugalmat, az egymás iránti tiszteletet, a keresztyén értékek sokszínűségét, és el tudjanak vonulni a felgyorsult világ okozta problémák elől. Megismertetjük

gyermkeinket a teremtett világ szépségeivel, és annak tiszteletére, megóvására neveljük őket. Igyekszünk a családokkal közösen, a hagyományos egyházi értékek mentén nevelni a gyermekeket szüleik, magunk és Isten legnagyobb örömeire. Az evangélikus gyülekezeti házban a legkisebbek számára szervezett vasárnapi alkalmakon mi, óvónők is aktívan részt veszünk. Arra törekszünk, hogy a csoportunkba járó gyermekek szeretetteljes, gondoskodó, esztétikus környezetben növekedve, Istentől kapott adottságaikat maximálisan kibontakoztathassák.

Maci csoport

A következő nevelési év kezdetén csoportunkba érkező apróságokat igyekszünk hívogató, elfogadó, biztonságos és bizalommal teli légkört biztosítva fogadni. Nagy türelemmel, szeretettel és sok mosollyal kívánjuk az óvodakezdés időszakát gyermek és szülő számára is könnyebbé tenni. A kezdeti időszakban a kicsik biztonságérzetének megalapozása, a bizalom és a kölcsönös szeretetkapcsolatok kialakítása a fő cél. Az óvodások alapvető tevékenységére, a játékra mint örömforrásra alapozva építjük fel kezdeményezéseinket, melyekben az ő érdeklődésüknek megfelelően vehetnek részt. Arra törekszünk, hogy a ránk bízott gyermekek változatos, sokrétű tevé-

kenységek által ismerkedjenek meg teremtett világunk szépségeivel, ismereteik életkoruknak, érdeklődésüknek megfelelően bővüljenek. Mindezt sok közös játékkal, mesével, énekkel, simogatással, mosollyal éljük el. Szeretettel próbáljuk hitre nyitottá nevelni a gyermekeket, hogy olyan embereké cseperedjenek, akik harmóniában élnek Istennel, önmagukkal és másokkal is. A sok közös tevékenység által igyekszünk kezük megfogva elvezetni őket Jézus Krisztushoz. Akkreditált Kiváló Tehetségpontként működő óvodánkban négyféle tehetségműhelyt szervezünk, ami lehetőséget biztosít a tehetségigéreték kibontakoztatására. A Zöld Óvoda cím birtokosaként nagy gondot fordítunk a gyermekek környezettudatos nevelésére is. Következésképpen irányítjuk figyelmüket a teremtett világ

szépségeire, a növények, állatok védelmére, az egészséges, tiszta környezetünkért történő közös felelősségvállalásra.

„Óvodásnak lenni csoda,
Kora reggel megyünk oda.
Álmélkodhatsz mennyi gyerek,
Ismeri a titkos jelet!
Kicsi asztal, ágy és párna,
Minden törpe, s manó álma.
Zegzugok és rönkből várak,
Téged, s minden kicsit várnak.
Gyere közénk: Óvodásnak!”
[Szűcs Mária: Oviba csalogató]

VAJER TÍMEA
óvodavezető
és az új óvodásokat
fogadó óvónők

Az óvodai beíratás időpontja:

2023. április 20–21. (csütörtök–péntek), 8–17 óra.

A beíratásra megújult telephelyünkön, a Hajnal u. 7. szám alatt kerül sor.

*

Április 17-én, 16 órától nyílt napot tartunk

az érdeklődő családok számára, melynek során a gyermekeknek alkalmuk nyílik ismerkedni az óvodával, együtt játszhatnak az óvó nénikkel, és vidám, játékos tevékenységekben vehetnek részt.

Beiratkozás általános iskolánk 1. osztályaiba

Évről évre ünnepként éljük meg azokat a pillanatokat, amikor az iskolába készülő gyerekeket szüleik beíratják hozzánk, amikor a kicsik először lépnek be intézményünkbe, először találkoznak a tanító nénivel – amikor elkezdődnek az iskolás éveik.

A következő tanévre készülődve is szeretettel gondolunk a nagycsoportos óvodásokra, akik szüleikkel együtt most készülnek meghozni a nagy döntést. Melyik intézményt válasszák? Melyik tanító mellett tegyék le voksukat? Hol fogja tölteni a – közben felcseperedő – gyermek az előtte álló 8 vagy akár 12 évet?

Iskolánk – Orosházán egyedülálló módon – akár az érettségig is tudja biztosítani diákjainak előrelépését. Az alsó tagozaton a tanító néni 4 éven keresztül maradnak velük, ezzel stabil kapcsolat tud kialakulni, ami támogatja a közös munkát, a tanulást.

A kisdíjakok már 1. osztálytól ismerkednek idegen nyelvekkel (az angol és a német közül lehet választani). Emellett mindenki tanul néptáncolni, részt vesz sakkórákon, és testnevelésórák keretein belül különböző sportágakat (aerobic, asztalitenisz, kézilabda) próbálhat ki. Kiemelten fontosnak tartjuk az anyanyelv ápolását és a hazaszeretetre nevelést. A lelki nevelést segíti az evangélikus gyülekezettel való kapcsolatunk: áhítatok, hittanórák, családi istentiszteletek színesítik napjainkat.

A 2023/2024-es tanévben induló 1. osztályaink leendő tanítóinak bemutatkozása:

Feketéné Varga Mónika

„Türelemmel jósággal ki tudjuk szeretni egymásból az értékeket.” Bőjte Csaba gondolataival indulok nap mint nap az iskolába, már közel 30 éve. Hiszem, hogy odafor-

dulással, léleksimogatással olyan hidat tudok építeni a gyermekek és a szülők felé, amely biztos alapot ad a sikeres nevelés-oktatás folyamatához. A mai rohanó, túldigitalizált világban törekszem arra, hogy tanulóimnak békés, nyugodt, varázslatos környezetet biztosítsak, melyben megélhetik az alkotás, a játszva tanulás és a közösségi élményszerzés örömeit. Innovatív pedagógusnak vallom magam. Az értékek és a tehetségek kibontakoztatása érdekében szívesen veszek részt különböző pályázatokon, országos programokon. Gyakran alkalmazok projekt- és kutatómunkát, melyben a kisdíjakok számos kompetenciaterülete fejlődik. Kiemelt figyelmet szentelek a meséknek, s azok terápiás hatásainak, melyek láthatatlan kézként segítik a gyermekeket életeseményeik feldolgozásában. A megerősítő, bátorító, dicséző pedagógia

követe vagyok. Vallom, hogy csak ezek mentén tud a gyermeki lélek felemelkedni, az önbizalom és a bátorság szárnyra kelni. A számomra oly kedves Tündérgócia szep-tembertől ismét kitarja kapuit, s várja új la-kóit.

Földesiné Erős Klára

Három gyermek édesanyja vagyok, így magam is átérzem azt az izgalmat, amiben most Önöknek is része van. Ahhoz, hogy gyermekük iskolakezdése zökkenőmentes legyen, fontos a kölcsönös bizalom és az együttműködés tanítók és szülők között. S talán az a legfontosabb, hogy gyermekük szeressen iskolába járni, jól érezze ott magát. 25 éve kezdtem el tanítani, s azóta is arra törekszem, hogy a gyerekek sok pozitív élménnyel gazdagodjanak az iskolában.

Diákként többször volt alkalmam németországi tanulmányokon részt venni, mely időszak rengeteg élménnyel gazdagított, s a mai napig hatással van rám, munkámra. S bár elsősorban alsós tanítóként dolgozom, szívesen tanítom a német nyelvet a felső tagozaton és a gimnáziumi korosztály számára is.

A különböző képességű gyermekek együtt tanítása során úgy érzem, napjaink-

ban már elengedhetetlenül fontos, hogy őket egymás elfogadására, segítségére neveljük. Hiszek benne, hogy mindenki jó valamiben, mindenkit segítenünk kell értékeinek felkutatásában és minél eredményesebb kiaknázásában. Így a differenciálás során nemcsak a felzárkóztatásra, de a tehetséggondozásra is igyekszem nagy hangsúlyt fektetni. Fontos számomra a játékos, élményszerű oktatás, a tapasztalat útján való tanulás. Töreksem a ránk bízottakat nemcsak oktatni, de jó példával nevelni is.

Mindig öröm számomra, ha a hétköznapi rutin mellett sikerül néhány tanítványt különböző versenyekre felkészítenem, ahol megmérettethetik magukat. Eddig munkám során matematika, magyar és német nyelv tantárgyakból indultak tanítványaim különböző szintű versenyeken, és értek el szép eredményeket. Az egyik legnagyobb öröm, hogy közülük már van, aki németnyelvtanárként dolgozik.

Hat éve állandó tanítópárom Palcsekné Józsa Szilvia, akivel közös, keresztyén értékrendünk alapján igyekszünk megteremteni a családi, bensőséges, befogadó iskolai légkört. Szeretettel várjuk leendő kis elsőseinket a Vackor-kuckóban, vagyis az 1. b-ben!

Isten munkálkodását életemben mindig érezve hálás vagyok, hogy tanító lehetek.

„Lehet, hogy elfelejtik, mit mondtál nekik, de soha nem fogják elfelejteni, hogy hogyan érezték magukat szavaidtól.”

(Carl William Buehner)

Tóth Judit

„Nem véletlen, hogy idevezérelt Téged az Úr Jézus!” Pedagógiai hitvallásom egyik megerősítő mondatával szeretnék bemutatkozni Önöknek. Úgy gondolom, hogy a mai világban nagyon fontos a keresztyén értékrend, amelyet a munkám során kulcsfontosságúnak érzek, amikor a rám bízott gyermekek neveléséről van szó. 15 éve tanítok az iskolában, és hiszem, hogy nem véletlenül választottam ezt a hivatást. A nyugodt, szeretetteljes, következetes légkör kialakítására törekszem, amelyben örömmel együtt munkálkodni, és mindenkit az egyéni képességei szerint tudunk oktatni. A kisiskoláskori idegennyelv-oktatás nagyon különleges szerepet tölt be az életben. Nagyon fontos az angol nyelv tanítása során a játékközpontúság, a fokozatosság, a nyitottság és az élményközpontúság.

Az általános iskolai beiratkozás időpontja 2023. április 20–21. (csütörtök–péntek).

Előtte időpont foglalását kérjük a 68/411-771 telefonszámon.

NÉPEGYHÁZI HÍREK

Összeállította: Evangélikus Lelkeszi Hivatal

KERESZTELÉS (gyermek)

Bíró Gábor és Mislai Mónika fia

BENJÁMIN 2023. március 11.

ISTEN ÁLDÁSA LEGYEN A GYERMEKEKEN ÉS CSALÁDJUKON!

KERESZTELÉS (felnőtt)

Mislai Renáta 2023. március 11.

TEMETÉS (2022. december 17.–2023. március 17.)

Éliás Dávidné (Ravasz Jolán 86) · Verasztó Rozália (89) · Szabó Gyuláné (Gabnai Etelka Klára 76) · Nagy Dénesné (Király Irén 84) · Szamosi Károlyné (Bors Ilona 85) · Kolompár Szabolcs Levente (1,5 hónap) · Madarász Géza Imréné (Balla Gizella Anna 73) · Tóth Sándorné (Bor Rozália 91)

„A VILÁG PEDIG ELMŰLIK [...] DE AKI AZ ISTEN AKARATÁT CSELEKSZI, MEGMARAD ÖRÖKKÉ.” [1]n 2,17]

**Orosházi Harangszó újságunk
az interneten is olvasható:**

<http://oroshaza.lutheran.hu/harangszo>

A GYÖRY VILMOS EVANGÉLIKUS SZERETETSZOLGÁLAT

idős vagy megromlott egészségű, rászoruló
orosházi lakosoknak (felekezeti, világnézeti
hovatartozástól függetlenül)

felajánlja hétköznapi étkeztetési szolgáltatását

elviteles vagy kiszállítási formában.
Ennek díja **1200 Ft/adag**, melyből a szeretetszolgálat
a kiszállítás díját átvállalja.
Szociális helyzettől függően a díj egyéni
megállapodással csökkenthető.

Igénybejelentés személyesen a szeretetszolgálatnál
(Thék Endre u. 2.) vagy telefonon
(+36 68/412-402; +36 20/770-0456).

Orosházi
HARANGSZÓ

ADOMÁNYOK AZ OROSHÁZI HARANGSZÓ ÚJSÁGRA

2022. december 12.–2023. március 23.

Czikora Emília	5000 Ft
Török Sándorné	2000 Ft
Györgyi István	5000 Ft
Szendi-Horváth Sándorné	10 000 Ft
Zsoldi Attila és felesége	1000 Ft
Dérmé Csepregi Klára	2000 Ft
Csete család	10 000 Ft
Tompa Pál	5000 Ft
Ilovsky Béla és felesége	5000 Ft
Győri-Dani József és felesége	3000 Ft
dr. Pál Istvánné	5000 Ft
Horváth Éva	10000 Ft
Horváth Antal Ádámné	5000 Ft
Horváth Andrea	5000 Ft
Koszorús Pál és felesége	15 000 Ft
Papp Vilmosné	2000 Ft
Dér Jánosné	2000 Ft
Sin János és Lovas Zsuzsanna	2000 Ft
Pásztorcsik Jánosné	5000 Ft
dr. Horváthné Csepregi Terézia	2000 Ft
Ujj Tiborné	3000 Ft
Horváth Kálmánné	2000 Ft
Dénes József és felesége	2000 Ft
Györgyi Bálintné	2000 Ft
Kovács Tiborné	2000 Ft
Hetényi Anikó Erzsébet	1000 Ft
Berta Károlyné	2000 Ft
Név nélkül, de Istennél tudva lévő 3 testvér	51 000 Ft

**Mindenkinek áldott
feltámadási ünnepet kíván
az Orosházi Evangélikus
Egyházközség!**

Kiadja: Orosházi Evangélikus Egyházközség (5900 Orosháza, Thék E. u. 2.)

Felelős kiadó: Ördög Endre igazgatólelkész és Koszorús Oszkár

Olvásó- és tördelőszerkesztő: Szatmári László · **Nyomtatás:** Pergamen Kft., Orosháza